Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 30 (1780) ♦ Вівторок, 17 лютого 1998 року ♦ Ціна договірна

Олександр МОРОЗ:

"Треба створити державу, якою людина могла б пишатися"

Таку думку висловив Голова Верховної Ради Олександр Мороз 15 лютого цього року під час робочої поїздки на Рівненщину. Він вважає, що Україна зможе стати такою державою лише тоді, коли людина буде соціально захищена. А для цього потрібно зупинити спад виробництва, створити надійну економічну базу.

Виступаючи перед трудівниками Гощанського і Дубнівського районів, Олександр Мороз детально зупинився на причинах, які викликали різке погіршення економічного стану. Так, у 1994 році Верховна Рада затвердила основи виходу з економічної кризи та розвитку України, задекларовані доповіддю Президента. Однак слова виконавчої влади розійшлися з ділом.

(Закінчення на 2-й стор.).

Зустрічі обіцяють бути цікавими

До Києва з триденним офіційним візитом завтра прибуває Президент Узбекистану Іслам Каримов. Плановано його зустрічі з Головою Верховної Ради Олександром Морозом, Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком. За результатами візиту буде підписано низку двосторонніх документів.

Євро: які перспективи?

14

Коксові батареї просять тепла

Правління АТ «Коксан» (таку назву тепер має Горлівський коксохімічний завод) прийняло рішення про холодну консервацію виробництва. Через морози цієї зими частина агрегатів вийшла з ладу, і запустити їх за низького тиску газу й дефіциту вугільного концентрату так і не вдалося. Коксові батареї завмерли до весни, понад 1600 працівників відправлено в безоплатну відпустку. З настанням теплої пори коксохіміки спробують ще раз відновити виробництво, яке досі славилося своєю безперервністю.

Просити захисту у влади можна. Отримати — ні

Стан справ з реформою соціальної політики в Україні якнайкраще характеризує нова редакція досить «бородатого» анекдота.

Зустрічаються одного разу оптиміст з песимістом.

— Якщо так і надалі піде, — каже оптиміст, —скоро і нам доведеться просити милостиню.

— Дзуськи, — заперечує песиміст, — скоро не буде в кого просити.

Коли без жартів, то просити поки що є в кого. Хоча б в уряду, який досі не спромігся віднайти кошти на погашення заборгованості в зарплаті. На середину січня цього року вона сягнула 5,2 мільярда гривень, з яких 0,8 мільярда — борг бюджетникам, 4,4 мільярда —госпрозрахунковим підприємствам. У невиплатах зарплат першість тримає Донецька область (747 мільйонів гривень), про що нещодавно нагадав уряду стук шахтарських касок біля Мінвуглепрому України.

А тут ще пенсіонерів уряд вирішив порадувати: «накинути» з 1 березня десятку до пенсії. Риторичним, як і щодо зарплати, залишається питання: а де гроші брати?

Матеріал на цю тему читайте на 4-й стор.

Лист на першу сторінку

Гаслами корупцію не зборoти

Визнання, що в нашій державі живе і процвітає корупція та організована злочинність, замало. І навіть оголошена Президентом операція «Чисті руки» — це чергова порція брехні. Маючи таку велетенську розгалужену систему охорони правопорядку — МВС, прокуратуру, Службу безпеки, давно пора навести лад у державі. Хоч одного корумпованого засудили? Не пригадую. І заяви Президента про рішучість та послідовність так і залишаються нездійсненними гаслами.

Микола БЕРЕСТІВСЬКИЙ.

Коростишів Житомирської області.

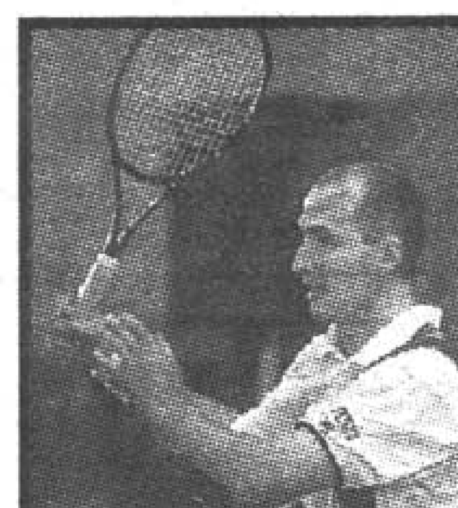

Тенісисти збірної України у рамках турніру Кубка Девіса обіграли національну команду Данії

15

○ Цього року Україна планує приступити до реалізації великих проектів — будівництва двох портів у Лівані.

○ 12-те судно-рефрижератор, побудоване для Греції, передано замовникові миколаївським заводом ім. 61 комунара.

P.S.

Одесі не до жартів. Там знову стріляють

У неділю близько 10-ї години 30 хвилин на вулиці Катерининській в Одесі вчинено замах на голову міської виборчої комісії, головного редактора місцевої газети «Слово» і водночас завідувача корпункту московської газети «Известия» Леоніда Капелюшного. Один із нападників зробив два постріли із пістолета з глушником, після чого злочинці зникли на іномарці. Л. Капелюшний був госпіталізований із наскрізним і проникаючим пораненнями. Йому зроблено операцію. Як свідчать лікарі, одна куля зачепила другий грудний хребець. Безпосередня загроза життю потерпілого, за попередніми даними, минула.

На основі описів свідків складено фоторобот злочинця. У місті й області правоохоронними органами введено в дію план «Сирена» з розшуку й затримання автомобіля, номер якого відомий. Основна робоча версія причин замаху — виконання Леонідом Капелюшним обов'язків голови міської виборчої комісії. Так чи інакше, але постріли на Катерининській стали ще однією ланкою у довгому ланцюгу злочинів, скоєних проти одеських журналістів.

У номер

Не прорубуйте вікно у Європу! Туди вже відчинено двері

Голова Верховної Ради України Олександр Мороз прийняв представника Комісії Європейського союзу в Україні Луїса Морено у зв'язку із завершенням його роботи в Києві.

Під час зустрічі пан Морено наголосив: ЄС, налагоджуючи зв'язки з нашою державою, виходить з того, що Україна — європейська держава. Він також повідомив, що в травні-червні плановано створити раду зі співробітництва, яка діятиме на рівні міністрів закордонних справ держав Європейського союзу та України.

Водночас представника Єврокомісії цікавило, чи не зробить Київ поворот від Європи у разі перемоги лівих сил на парламентських виборах. У відповідь Олександр Мороз зазначив, що в будь-якому разі Україна прагнутиме інтеграції до Європи, однак у деяких аспектах можливі зміни. Зокрема, на думку глави парламенту, в майбутньому слід менше брати кредитів, а більше залучати іноземних інвестицій.

ЗАЯВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Останнім часом у нашій державі все наочніше проявляється тенденція до свідомого згортання демократії, грубого порушення Конституції та законів України.

Проведення виборів народних депутатів України, що вперше мають відбутися на нових демократичних засадах і, без сумніву, сприятимуть політичній структуризації суспільства та забезпеченню громадської активності, не влаштовує окремих державних чиновників та представників кланових кіл. Саме через це усі соціально-економічні негаразди, що мають місце в Україні: заборгованість у зарплаті, пенсіях, стипендіях, глибокі кризові явища в економіці, — пов'язуються ними з недосконалістю законодавчої бази, політизацією суспільних процесів, витратами на проведення виборів народних депутатів України та органів місцевого самоврядування.

Прикрим є той факт, що своїми окремими діями та заявами Кабінет міністрів України свідомо сприяє спотворенню особливостей передвиборчої ситуації в суспільстві. Практично у кожній програмі державних інформаційних теле- і радіопередач шельмується та паплюжиться єдиний законодавчий орган держави.

Укотре вдаючись до протиправних дій, посадові особи органів виконавчої влади 13 лютого 1998 року на порушення Закону України «Про порядок висвітлення діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування в Україні засобами масової інформації» припинили пряму радіотрансляцію пленарного засідання Верховної Ради України.

Ігнорування вимог закону, постанов Верховної Ради України, закриття газети «Правда Украины», диктат в інформаційній сфері, розправи в окремих регіонах над рядом громадських, політичних діячів, журналістів аж ніяк не можна розцінювати як явища, притаманні демократичній, правовій державі.

Тиск на свободу слова, правду і принциповість, перекручення реалій процесу законотворення, пошуків узгодження інтересів та єднання політичних сил для виходу із кризового стану суспільства, що замовчують засоби масової інформації, намагання позбавити громадян України джерел об'єктивної інформації не сприяють політичній стабілізації, розвиткові парламентаризму в Україні, підривають авторитет державної влади взагалі.

Верховна Рада України в черговий раз звертає увагу Президента України на необхідність гарантування додержання Конституції України, прав і свобод людини та громадянина, вимагає зупинити свідому дискредитацію законодавчого органу, забезпечити виконання вимог Конституції щодо права громадян на інформацію та відкритості у діяльності Верховної Ради України, конструктивних дій для збереження миру, спокою та цивілізованого формування демократичних інститутів в Україні.

Верховна Рада України.

Київ, 13 лютого 1998 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Додаткової угоди до Рамкової угоди від 29 травня 1996 р. між урядом України та урядом Федеративної Республіки Німеччина про консультування та технічне співробітництво

Верховна Рада України **постановляє:**

Додаткову Угоду до рамкової угоди від 29 травня 1996 р. між урядом України та урядом Федеративної Республіки Німеччина про консультування та технічне співробітництво, підписану 30 жовтня 1997 року в м. Києві, ратифікувати.

Голова Верховної Ради України О. МОРОЗ.

м. Київ, 10 лютого 1998 року.

Мовчи, сум, мовчи

Кандидати в народні депутати України засіли писати листи. До Центральної виборчої комісії. Про те, що вони, кандидати, в нерівних умовах порівняно з діючими депутатами. Бо депутати, мовляв, радіотрансляцію пленарних засідань Верховної Ради використовують для передвиборної боротьби.

Скільки саме кандидатів продемонстрували володіння епістолярним жанром — достеменно встановити не вдалося. Листи, подейкують, ще надходять. На цій підставі ЦВК написала звернення з пропозицією відключити Верховну Раду від радіотрансляції. Що і було зроблено з блискавичною швидкістю на підставі самого лише звернення.

У такий спосіб зреалізовано давню мрію виконавчої влади: спочатку законодавчу відключили від телетрансляції засідань, а тепер і від радіо. І все те, звичайно, заради нас, виборців, аби нам легше було обрати найдостойніших. Щоправда, нас, виборців і радіослухачів, при цьому ніхто не запитав. Хоча ми теж літери знаємо і листи писати вміємо.

Та якщо вже так сталося, є пропозиція. Не забудьте, шановні теле- і радіокерівники, так само відлучити й нинішнього Президента від радіо і телебачення за два місяці до президентських виборів. Щоб поставити його в рівні умови з кандидатами в Президенти. Та й зараз відключіть від цих засобів масової інформації і Президента, і прем'єра. Бо їх появу в ефірі можна тлумачити як лобіювання інтересів проурядових партій на виборах до Верховної Ради. Отож нехай і виконавча влада помовчить. Тим більше, що вона не може сказати чогось ліпшого за мовчання. А результати її діяльності ми й без ефіру відчуваємо. Чи не так?

Головне тепер — правильно вирахувати, коли «Лебедине озеро» транслювати...

Анатолій ВИШНЕВСЬКИЙ.

Олександр МОРОЗ: Треба створити державу, якою людина могла б пишатися

(Початок на 1-й стор.).

Беззупинна лібералізація вся і всього — цін, курсоутворення валют, зовнішньоекономічної діяльності — викликали знову інфляційні процеси. На жаль, дії уряду виявилися неадекватні. Тодішній прем'єр-міністр Віталій Масол вважав, що емісію можна допустити в тому разі, коли зростання виробництва її перекриває. Однак перемогла точка зору віце-прем'єр-міністра Віктора Пинзеника, який відстоював монетаристські принципи реформування економіки. Три з половиною року такого реформування загнали Україну в економічну прірву і довели безперспективність цього курсу. На жаль, нинішній уряд не врахував помилки своїх попередників і продовжує «перекривати кисень» вітчизняному товаровиробникові. Особливої шкоди економіці завдало захоплення урядовців облігаціями внутрішньої державної позики. На думку Голови Верховної Ради Олександра Мороза, таке покриття дефіциту бюджету може дозволити собі тільки багата, розвинута держава. Лише стійка позиція вищого законодавчого органу України дали змогу зупинити подальше пограбування людей урядом. Адже Кабінет міністрів планував поточного року випустити облігації внутрішньої державної позики на суму 26 мільярдів гривень, тоді коли видаткова частина бюджету запланована в розмірі 25 мільярдів гривень. Отже, за дії урядовців Україні довелося б розплачуватися своєю власністю.

Олександр Мороз переконаний, що нинішній економічний курс веде Україну до банкрутства. Але для того, щоб його змінити, треба змінити владу. Тому 29 березня український народ має зробити свій вибір. Голова Верховної Ради вважає, що цей вибір буде на користь державі, а отже, народові.

16 лютого Голова Верховної Ради Олександр Мороз перебував у поїздці по Волинській області. Він побував у місті Володимирі-Волинському, де ознайомився з роботою відкритого акціонерного товариства швейної фабрики «Луга». У планах Голови Верховної Ради — зустрічі з громадськістю міста Нововолинська, а також обласного центра Волині.

Сергій МЕЛЬНИЧУК, Володимир КОРОЛЮК.

Вітаємо

у день 50-річчя головного редактора газети «Киевские новости» Віктора НИКИПЄЛОВА!

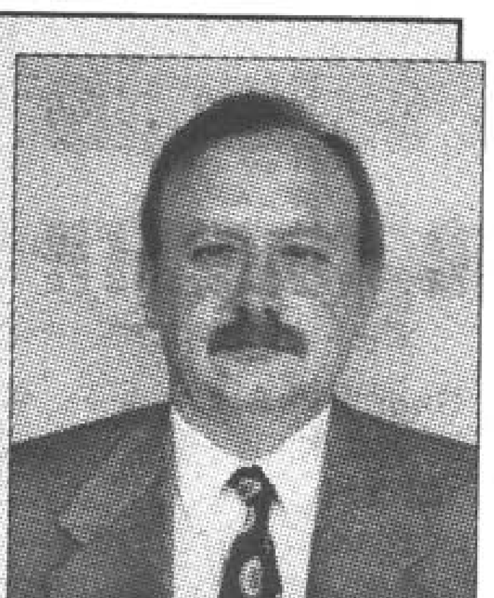

Нехай пишеться, любиться, хай сонячною буде життєва стежина!

Колектив «Голосу України».

Указ під час чуми

Скандали

Цар Микола II увійшов в історію медицини завдяки тому, що створив протичумні станції (вони діють в Україні й досі). Наш Президент, можливо, увійде в історію як людина, яка усунулася від боротьби з чумою XX сторіччя, — вважає екс-голова Національного комітету з профілактики наркоманії та захворювання на СНІД Валерій ІВАСЮК.

Власне, приводом для такого висновку став Указ Леоніда Кучми від 20 січня 1998 року «Про звільнення В. Івасюка з посади голови Національного комітету з профілактики наркоманії та захворювання на СНІД» та чергова спроба підпорядкувати це відомство Міністерству охорони здоров'я.

Столична преса одразу віддала належне послідовності та наполегливості міністра охорони здоров'я Андрія Сердюка у справі ліквідації неслухняного комітету (неважко здогадатися, хто «готував» Президентові таке рішення). На думку Валерія Івасюка, указ від 20 січня відверто антиконституційний. Загалом Президент тричі змінював статус, повноваження та підпорядкування комітету, чітко визначені законом про запобігання захворюванню на СНІД. Зрештою, зусиллями Валерія Петровича комітет вдалося відстояти, але ненадовго.

Цікаво, що про своє звільнення кандидат у народні депутати України В. Івасюк дізнався вже тоді, коли перебував у неоплачуваній передвиборчій відпустці: «Указ про моє звільнення, на порушення чинного законодавства, не був надісланий офіційно до Національного комітету, мене не було офіційно ознайомлено з ним», — зазначалося в його заяві для засобів масової інформації.

А на прес-конференцію Івасюка, яка відбулася у приміщенні УНІАН 5 лютого, без запрошення прийшла офіційна особа з Міністерства охорони здоров'я, яка публічно звинуватила екс-голову анти-СНІДівського комітету у всіх смертних гріхах — від фінансування з'їздів «голубих» і до умисного гальмування виробництва вітчизняних тест-систем.

У розмові з кореспондентом «ГУ» Івасюк спростував будь-які звинувачення на свою адресу, а закупівлю за кордоном високоякісних тест-систем, якими нині завдяки комітету забезпечено всі обласні та найпотужніші міські станції переливання крові, назвав одним із найбільших своїх досягнень. Завдяки цьому протягом останніх трьох років з потенційних донорів в Україні було вилучено понад 1100 ВІЛ-інфікованих. Щодо систем вітчизняного виробництва, яке налагоджено столичним НВП «Діапроф», то вони потребують серйозного вдосконалення. Саме через низьку якість вітчизняних тест-систем комітет відмовився їх закуповувати.

Валерій Івасюк щиро здивувався, що МОЗ піддає нищівній і необґрунтованій критиці державну політику в галузі боротьби зі СНІДом — так, ніби його представники не мають до неї жодного стосунку.

— Усі рішення та програми комітету приймали колегіально, із залученням представників щонайменше семи міністерств та відомств, зокрема Міносвіти, Міноборони, Національної Академії наук і, звісно ж, МОЗу, — каже Валерій Петрович. — Невже тоді представники медичного відомства не помічали прикрих «помилок» і голосували за хибні рішення? Більше того, проекти всіх наших рішень і програм надсилали або й особисто доповідали і Президентові, і прем'єр-міністру.

... На жаль, ми не бачимо, як приймають президентські рішення. Ми бачимо, як працює Верховна Рада, але як працює Президент та його адміністрація, ніхто не знає. Випадок з комітетом ще раз засвідчив, що Леонід Кучма вже не здатен приймати самостійні рішення. Очевидно, що він виконує замовлення політичних кіл, які не зацікавлені в тому, щоб Україна була незалежною, демократичною державою, а українська нація — здоровою, —підсумував Валерій Івасюк.

(Закінчення на 16-й стор.).

«Варяг» з Банкової чи київський обранець?

Народний депутат України, глава Печерської райради і райдержадміністрації Києва Анатолій Коваленко неодноразово формулював юридичний принцип діяльності київської влади: вона робить усе, що не заборонено законодавством. На думку А. Коваленка, цей принцип підходить для простого громадянина, але не для органів влади. Чиновники всіх рангів, репрезентуючи владу, мають діяти тільки в суворій відповідності до чинного законодавства.

І, схоже, А. Коваленко помиляється тільки в одному: коли стверджує, що так діє київська влада. Київське ставлення до закону як до дишла — то тільки найяскравіший прояв загальної поведінки нашої влади, насамперед виконавчої, на чолі з Президентом. І знову-таки жертвою такої поведінки стали Київ і кияни.

Сьогодні Банкова наполегливо і послідовно ставить під сумнів доцільність виборів київського міського голови (мера) на загальних підставах: як і у всіх інших містах України — згідно із законом про місцеве самоврядування.

А посилається влада, звісно, на Конституцію. Конкретніше, на статті 118 і 140, де відповідно сказано, що «особливості здійснення виконавчої влади у містах Києві і Севастополі визначаться окремими законами України» та що «особливості здійснення місцевого самоврядування в містах Києві та Севастополі визначаються окремими законами України». До того ж, у статті 118 сказано, що виконавчу владу в Києві та Севастополі нарівні з областями та районами здійснюють державні адміністрації. А що норми Конституції у нас — прямої дії, то ці положення продубльовані, і в законі про місцеве самоврядування, і в інших законах, які регулюють виборчий процес.

І, здавалося б, усе правильно, коли Банкова робить наголос саме на оцих «окремих законах» (щодо Києва, то це закон про столицю) і наполягає на особливому режимові київських виборів. Мовляв, Київ — столиця, його влада напряму спілкується в багатьох питаннях безпосередньо з урядом чи навіть з Президентом тощо.

Проте є інший погляд на цю ситуацію. І він теж випливає з конституційних норм. Причому з тих, що гарантують загальнолюдські права. В статті 5, зокрема, сказано, що «носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ», який і здійснює її «через органи державної влади та органи місцевого самоврядування». А в статті 7 — що «в Україні визнається і гарантується місцеве самоврядування». Але найголовнішою є стаття 22, яка гарантує права людини. До того ж у ній сказано: «При прийнятті нових законів або внесенні змін до чинних законів не допускається звуження змісту та обсягу існуючих прав і свобод». Не зовсім по-українськи сказано за формою, але зміст, здається, очевидний: посягати на будь-які права людини не можна нікому. Особливо коли та сама Конституція стверджує, що всі в Україні рівні перед законом (стаття 24).

Тож і хочеться запитати нашу виконавчу владу — Президента, речників з його адміністрації та з Мін'юсту, як інакше можна назвати прагнення обмежити право киян на місцеве самоврядування, коли не порушенням конституційної норми? Адже якщо виконавча влада пропонує обирати в Києві не мера всенародним голосуванням, а голову міськради з числа її депутатів, то фактично вона прирівнює місто Київ до області. За статусом. Бо саме в областях губернатора обирають не прямим голосуванням мешканці області, а на сесії облради з числа її депутатів. Тож і виходить, що в усіх українських містах на підставі закону про місцеве самоврядування їхні мешканці обиратимуть собі мерів, а в Києві та Севастополі — зась. Чому? Невже, запитував якось той самий А. Коваленко, в Києві живуть менш демократичні люди чи Київ менш демократичне місто за всі інші? Відомо, що на Київ як на місто європейського рівня ще 12 жовтня 1497 року поширилося так зване Магдебурзьке право, яке гарантувало широкі самоврядні функції і права киян. Сьогодні влада чомусь про це забуває.

Проте відповідь на ці запитання видається доволі простою, якщо проаналізувати глибше пропозиції влади і чинне законодавство. Згідно із законом про місцеве самоврядування будь-яка міська рада створює свій виконавчий комітет, який розпоряджається комунальною власністю міста. В Києві вона теж є і складає приблизно 35 відсотків усього, що розташовано у місті. Решта — то справді загальнодержавна власність, якою, за Конституцією, і має керувати міськдержадміністрація.

Сьогоднішня ситуація в Києві відома: Київрада, яка мусить освячувати своїми рішеннями всі оборудки з комунальною власністю (з нерухомістю, землею тощо), паралізована розколом. Її голова — Леонід Косаківський, який має скріплювати рішення своїм підписом, фактично від влади усунутий, а всім розпоряджається глава міськдержадміністрації Олександр Омельченко. Розпоряджається нелегітимно і незаконно, але на це всі закривають очі, бо життя в місті зупинити неможливо. От тільки мати справи з такою владою мало хто хоче, бо будь-яке рішення її, будь-який спільний проект, в який вкладено гроші, може бути опротестований чи прокуратурою, чи новою владою, обраною законно.

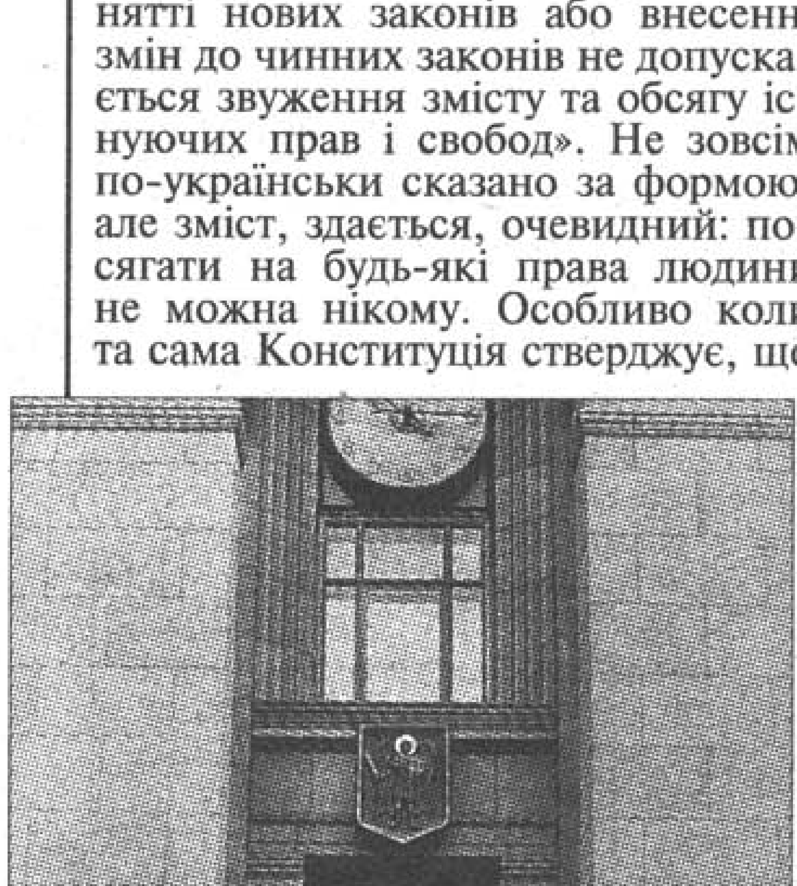

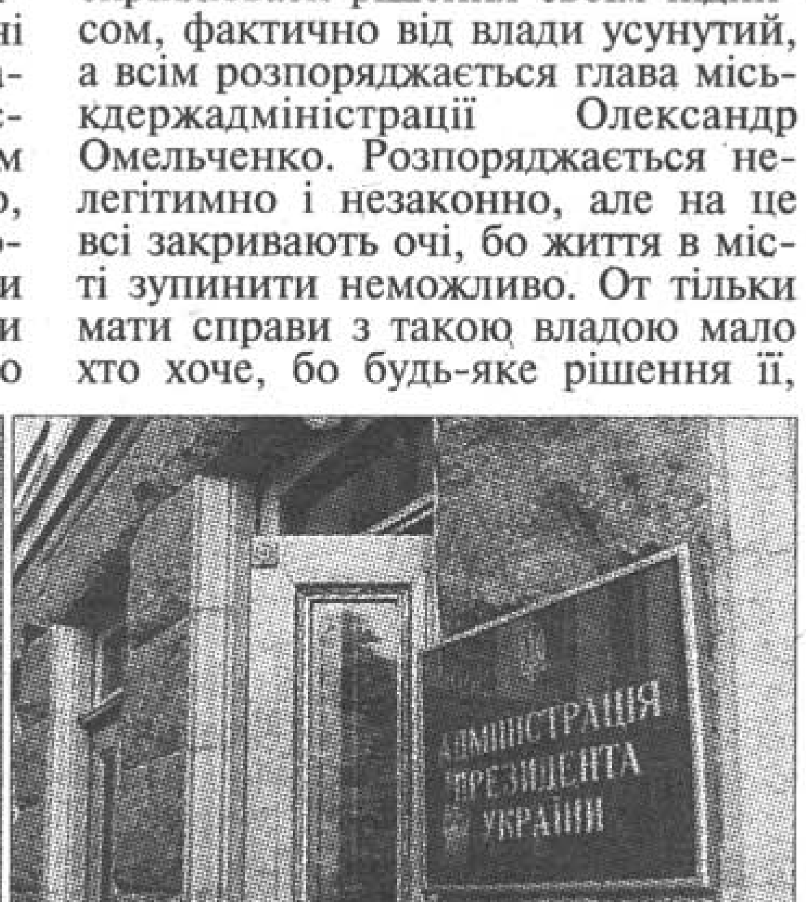

І виникають ще запитання: чи не тому виконавча влада держави не бажає обрання в Києві легітимних органів місцевого самоврядування, що вони можуть викрити всі незаконні оборудки з київською власністю і скасувати їх? І чи не тому влада не хоче, щоб Київрада створювала свій виконком і розпоряджалася комунальним майном, що з такою міською владою важко буде поліпшувати матеріальне становище чиновників з Печерських пагорбів за рахунок київських мешканців? І взагалі — чому навіть нинішній глава держадміністрації О. Омельченко не хоче балотуватися на міського голову і пройти чистилище всекиївських виборів? Можливо, тому, що і він розуміє — важко бути призначенцем, якого легко зняти під поганий настрій Президента, і краще отримати мандат від народу і керувати законно.

Влада все пояснює просто: мовляв, виникне двовладдя, коли будуть і виконком, і держадміністрація. Справді, таке може бути, коли чиновники почнуть перетягувати канат, а не займатися кожен своєю справою: виконком — комунальною, а держадміністрація — загальнодержавною власністю. Так просто, як і все геніальне, і так складно, коли всі хочуть бути вождями чи, даруйте, гетьманами.

Повертаючись до конституційних норм про особливості місцевого самоврядування в Києві та Севастополі, хочеться нагадати владі її таки посилання на необхідність «окремих законів». Юридична практика, елементарна правова логіка — в тому, що посилатися можна лише на ті закони, які вже прийняті Верховною Радою і підписані Президентом. Таких законів сьогодні в Україні немає: закон про столицю прийнято в першому читанні, і цей склад Верховної Ради вже навряд чи встигне його розглянути.

Тож і виходить, що коли немає «окремих законів», то чинні ті, що є: тобто конституційна норма і закон про місцеве самоврядування, загальні для всієї держави. Все інше — то самоуправство за відомим принципом «не можна, але коли дуже хочеться, то можна». Схоже, саме цим принципом сьогодні керуються на Банковій, бо дуже хочеться розпоряджатися Києвом як своєю вотчиною. А для цього, звичайно, краще підходить не обранець з Києва, а «варяг», чиновник, підзвітний тільки тому, хто його призначив.

Сьогодні Верховна Рада вже ухвалила постанову, що вибори в Києві мають відбутися. І саме 29 березня, і саме за законом про місцеве самоврядування. Але Президент не хоче. Ну, не хоче і все...

Схоже, президентське небажання починає домінувати над здоровим глуздом багатьох, від кого залежить демократичний розвиток України.

Центрвиборчком, відмовляючись реєструвати кандидатів на посаду київського голови до прийняття закону про столицю, фактично вдався до коментування конституційних норм. Це заборонено будь-кому українським таки законодавством, бо є прерогативою тільки Конституційного суду. Як, до речі, заборонено ЦВК і не виконувати згадану вище постанову Верховної Ради від 6 лютого 1998 року. Тим більше «стимулюючи» депутатський корпус на ухвалення того самого закону про столицю у такий спосіб — це є політичний тиск на вищий законодавчий орган в інтересах виконавчої влади і Президента. І, звичайно, це нехтування демократичних прав і свобод громадян, зокрема киян.

Володимир СКАЧКО.

Коментар

«Сім днів»: традиція мінус ерудиція

Передачі «Сім днів» на УТ-1 від роду, здається, сім тижнів. Але, як скромно зазначив ведучий Вадим Долганов, його юне дітище вже встигло надбати славні традиції. З чим безсторонній глядач, безперечно, погодиться: остання недільна програма сумнівів не залишила — за «традиційністю» наш «аналітик» переплюнув навіть «їхнього» Сергія Доренка. В того при імені «Анатолій Чубайс» просто зводить щелепи, наш від словосполучення «Верховна Рада» впадає в «екстаз». Викривальний пафос до тремтіння в голосі, до, даруйте, вистрибування з деяких частин чоловічого гардероба... Мені, щирій уболівальниці талантів Долганова, стало страшно за його нервову систему — до березня зовсім спалить себе чоловік, єдина надія, що в адміністрації нема «напряжонки» з транквілізаторами...

Хоча молоко за шкідливість новоявленій телезірці могла б поставляти і ... Верховна Рада — з вдячності за рекламу. В умовах інформаційної блокади на пропрезидентському ТБ «Сім днів», — мабуть, єдина передача, яка стільки уваги приділяє діяльності законодавчого органу. Кількість парламентських сюжетів «у підсумках тижня» навіяла мені «богохульну» думку: напевне, в країні повний застій у житті, а інші гілки влади безбожно «сачкують», якщо в передачі пан Долганов їм не знаходить місця. Хіба що маскує під сюжетом «масонство», але не кожен бо здогадається, кого він мав на увазі...

Однак давайте конкретніше. Останні «Сім днів» переконали всіх скептиків: тепер в Україні підприємцям буде «вольготно и весело» — їх інтереси захищатиме сам Президент. Від кого? Та зрозуміло, що від чиновників, які... Одне слово, ще люблять паразитувати на трудових капіталістах. Дивилася я на «блакитний екран» і раділа за потенційні успіхи на підприємницькому фронті: тремти, чиновницька рать, Леонід Данилович покаже тобі, як підступи умишляти. Але за кілька хвилин протираю очі: ведучий радісно потискує руку одному з найбільших чиновників — міністру Кабінету міністрів Анатолію Толстоухову. Картина називається «Не чекали»...

Гість з півоберта включається «до аналізу»: нинішні депутати не знають секретів законотворчості, ось коли сам Толстоухов носив у кишені мандат, Верховна Рада була справніша (виборці, закарбуйте це в пам'яті до 29 березня). Пан чиновник, спасибі, виявив щедрість — розповів, як, коли і які треба приймати закони, шкода, що «лікнеп» припізнився на часі. Але майбутні повчаться, корисно послухати мудру людину. Розкрив А. Толстоухов і деякий «кримінал», що визрівав у надрах рідного Кабміну, а щоб ми, наївні, не запідозрили його у співучасті, різко відмежувався від неправедних дій: раніше нічого не бачив, нічого не чув, обвели круг пальця, як... Тепер це намагається зробити він сам з довірливими глядачами.

Блискучий сюжет самостійно, без допомоги гостей присвятив ведучий ще одній темі: ратифікації великомасштабного договору між Україною і Росією. Насміхаючися над українськими парламентаріями, що поквапилися «поперед батька в пекло» і раніше за російських колег схвалили «дружбу в законі», Долганов, напевно, від збудження забув... авторів договору. Не згадав, забудькуватий, і тих, хто «здавав» Росії Чорноморський флот і Севастополь, хто за зустрічами «без краваток» готовий продати що завгодно — за цінами «підтримки на майбутніх президентських виборах в Україні». Не уточнив «наш доскіпливий аналітик», що саме завдяки позиції Верховної Ради не поплили «на тарілочках» у білокам'яну схвалені Л. Кучмою і ним же шампанським окроплені 31 травня минулого року в Маріїнському палаці «дуже вигідні для України» документи... Ну не згадав, зате не забув повправлятися у синонімах: лівих мовознавець-аналітик ототожнює з Верховною Радою оптом. Що з них візьмеш, «суцільно червоних» — Степана Хмари, наприклад, чи Михайла Ратушного? Замаскувалися під національнофронтівців, а самі за халявою квитки з силуетом «вічно живого» носять. Нічого, аби довести, що Верховна Рада — антитеза демократові Кучмі, «аналітик» Долганов ще й не таке дослідить. Не виключено, в одній з передач і пані Стецько «Леніним задихає». Традиції є традиції.

Людмила КОХАНЕЦЬ.
Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

Скарги з ліжко-місць

Хто ображається на медиків

Торік потік скарг громадян на охорону здоров'я та на окремих її працівників до різних інстанцій набагато збільшився. Скажімо, якщо 1996 року на адресу адміністрації Президента, Верховної Ради України та особисто народних депутатів, Кабінету міністрів надійшло 2980 заяв, то 1997-го — 3830. Найбільше нарікали на ескулапів мешканці Києва та області, а також Житомирщини, Луганщини, Чернігівщини. Найменше невдоволених пацієнтів було в Криму (напевно, завдяки унікальним лікувальним властивостям місцевого клімату) та в Миколаївській, Рівненській, Чернівецькій областях.

Що ж найбільше хвилювало громадян? З'ясовується, помилки медиків при визначенні ступеня втрати працездатності та інвалідності. Друге місце посідають помилки під час надання медичної допомоги. Зокрема, зросла кількість скарг, викликаних смертю пацієнтів.

Контингент скаржників теж має свої особливості: переважають люди похилого віку (інваліди війни та пенсіонери), не задоволені якістю медичних послуг найчастіше мешканці сіл.

З гляду на листи найбільш активних в листуванні з державними органами пацієнтів (киян, житомирян, полтавців, луганчан та чігнівців), найгірше працюють стоматологи (32 відсотки скарг надійшло з приводу зубопротезування). 17 відсотків звернень стосувалося проблем психіатричної служби, 12 — терапії. Найменше нарікань на роботу хірургів — лише 6 відсотків.

Генеральна прокуратура України перевірила реакцію головного медичного відомства на закиди населення щодо його послуг і виявила окремі недоліки: порушення термінів розгляду скарг, поверховий їх розгляд, зволікання з надсиланням відповідей. У багатьох випадках спрацьовував традиційно-радянський метод вирішення поблеми: розбиратися з невдоволеними уповноважувалися того, на кого вони скаржилися.

Анатолій ВОЛОШИН,
прес-центр МОЗ України.

Соціальна палітра регіону

Віртуальна житлоплоща

Незважаючи на те, що в минулому році обласна програма житлового будівництва була начебто виконана на три відсотки, протягом уже багатьох років десятки житлових будинків зяють пустими вікнами і залишаються «об'єктами незавершеного будівництва». А це більше мільйона квадратних метрів житлоплощі, що втричі більше за збудоване. У порівнянні з початком 90-х років, обсяги житлового будівництва зменшилися в регіоні майже в чотири рази. Будівельна галузь, колись найпотужніша в колишньому Союзі, сьогодні зовсім розвалена. Більше половини підприємств будіндустрії на межі банкрутства.

Кожний п'ятий — зайвий

За офіційною статистикою, статус безробітного в Харківській області на сьогодні мають 55 тисяч чоловік. Це приблизно 2 відсотки від усього працездатного населення регіону. Причому протягом останніх двох років кількість людей, які не знайшли застосування своїм здібностям, зросла майже вдвічі. Однак якщо в обласному центрі за бажання можна знайти хоч якусь роботу, то в колись промислово розвинутих районах області, де падіння виробництва особливо відчутне, без роботи залишилося не менш як 7 відсотків населення. Втім, фактично ситуація на ринку праці, за оцінками експертів, значно складніша: приховане безробіття торкнулося майже кожного п'ятого мешканця області.

Донори не бажають здавати кров «за спасибі»

Інакше, як катастрофічною, не можна назвати ситуацію, що склалася останнім часом на Харківській обласній станції переливання крові. Через відсутність належних коштів для забезпечення компенсаційних виплат донорам останні практично перестали здавати кров для потреб медицини. У надзвичайний стан потрапили, передусім, дитячі медустанови, лікарні хірургічного профілю, пологові будинки. Виправити ситуацію, вважають працівники станції, можуть лише доброчинні організації та підприємці. На державну підтримку розраховувати не варто.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Приїхали...

Роботи вистачає. Зарплати — катма!

На Херсонщині загострюється транспортна проблема. 70 відсотків автобусів дійшли до тієї межі, коли минули амортизаційні строки їх експлуатації. Через рік-півтора доведеться якщо не згорнути автобусні пасажирські перевезення, то значно їх скоротити.

Керівники 17 автопідприємств міста і області звернулися з офіційним листом до голови облдержадміністрації Михайла Кушнеренка, в якому повідомляють про загрозливу перспективу. Вони, зокрема, зазначають, що питома вага усіх податків, які сплачують транспортники, становить 55—60 відсотків від одержаних прибутків. 30—35 відсотків йде на пально-мастильні матеріали. На заробітну плату, експлуатацію транспорту залишається дуже мало. Крім того, автопідприємствам не впоратися з фінансуванням перевезень пільговиків, бо вдається компенсувати лише 10—15 відсотків витрат на цю категорію пасажирів. А на відшкодування різниці між фактичною собівартістю перевезень і затвердженими тарифами місцеві органи влади взагалі не виділяють коштів.

Транспортники стурбовані високими цінами. На придбання звичайного вітчизняного автобуса потрібно приблизно 120 тисяч гривень. Виходить, один «засіб пересування» коштує стільки ж, скільки 500 тонн високоякісного зерна.

Що ж далі? Навряд чи облдержадміністрація швидко відреагує на тривожну заяву. Адже невдоволені голоси транспортників потопають в морі скарг працівників освіти, які вже не тільки пишуть листи, а й вдаються до більш рішучих дій: пікетують приміщення облдержадміністрації, міської ради народних депутатів з вимогою виплатити їм нарешті заборгованість у заробітній платі.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсонська область.

Транспорт

І про пенсіонерів не забули

У Чернівцях на двох найбільш напружених транспортних маршрутах з'явилися мікроавтобуси французької фірми «Пежо», кожен з яких розрахований на 26 пасажирів. Вартість проїзду — сорок копійок. Два місця в кожному мікроавтобусі «пільгові», тобто заброньовані для безплатного проїзду пенсіонерів.

Обслуговує маршрути мале підприємство «Тарас». Опікується ним Чернівецький міськвиконком, який подбав про кредити, матеріальну базу альтернативного транспортного підрозділу.

Тепер проблему сполучення околиць з центром міста розв'язано.

Василь БАБУХ.

Чернівці.

Підсумки

Соціальний захист — у законі, та не в гаманці

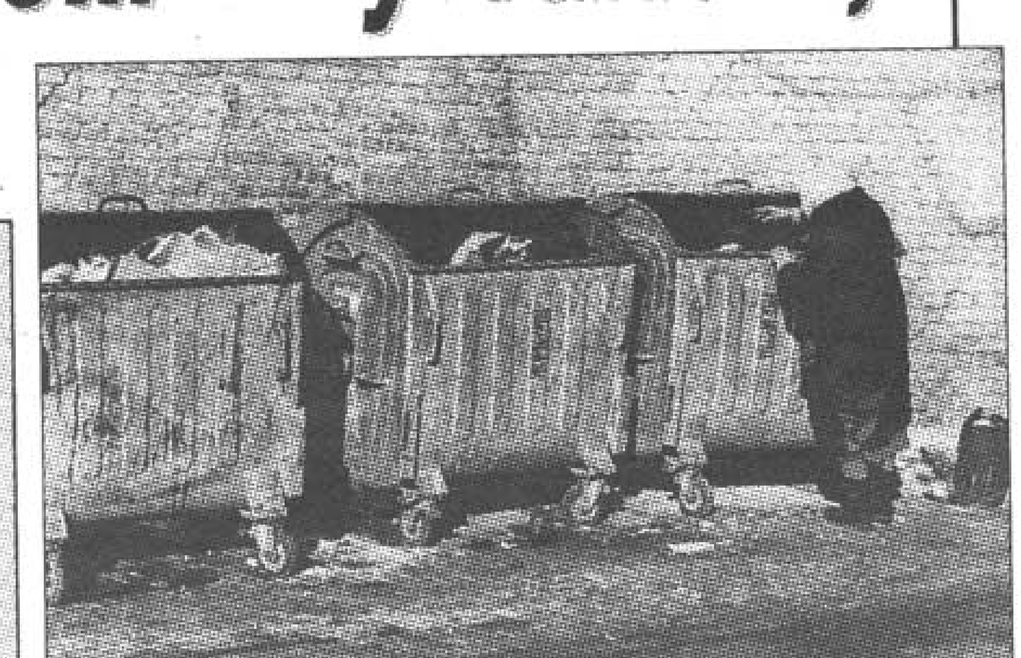

Нещодавно працівники системи соціального захисту населення України під керівництвом Міністерства праці і соціальної політики розбирали свої «польоти» за минулий рік з перспективою злетів і падінь на 1998 рік. На підсумковій нараді сипалися цифри, несміслива критика на свою адресу та скарги на невдячну роботу соціального службовця.

Працівники соціальної сфери констатували, що новий рік зустріли з великим мішком «подарунків». Заборгованість у заробітній платі на середину січня поточного року становила 5,2 млрд. грн., у тому числі в бюджетній сфері — 0,8 млрд., на госпрозрахункових підприємствах — 4,4 млрд. У боргах із зарплати лідирує Донецька область (747 млн. грн.), про що недавно урядові нагадували шахтарські каски, що стукали об асфальт біля Мінвуглепрому України.

На варті інтересів трудящих героїчно стоїть Державна інспекція праці. Минулого року вона здійснила 17 тисяч перевірок виконання підприємствами законодавства про працю. На вимоги інспекції потерпілим виплачено понад 88 млн. грн. заробітної плати.

За словами міністра праці і соціальної політики України Миколи Білоблоцького, цього року нас очікують серйозні зміни в системі пенсійного забезпечення.

— Три роки до нас їздили з усього світу фінансисти, економісти, політики з розповідями, що таке пенсійне забезпечення. Час уже діяти. Правовий плацдарм створено — Верховна Рада прийняла Основи соціального страхування, розроблено концепцію пенсійної політики... Справа за практикою, — вважає віце-прем'єр.

А поки що теоретично, щоб приплюсувати з 1 березня до пенсії шести мільйонам громадян червонець, щомісяця потрібно 52 тисячі грн. Якщо податки до ПФ надходитимуть більш-менш регулярно — на місяць 700 тисяч, тоді це можливо... А якщо ні? Реформатори сподіваються на вивільнення грошей для пенсій у результаті розподілу джерел фінансування та вивільнення Пенсійного фонду від не властивих йому соціальних виплат (допомога сім'ям з дітьми, «донорських» і т. ін.). Та все це — наполеонівські плани. Якщо вони зірвуться, тоді, схоже, в уряду немає запасних варіантів фінансування пенсійних добавок.

Проте більшості громадян України до пенсії ще далеко, до них треба дожити, вірніше — допрацювати. Питання — де? Вітчизняний ринок праці відповіді на нього не дає. На 1 січня 1998 року кількість зареєстрованих у державних центрах зайнятості становила 678 тисяч чоловік, а кількість вакансій — 35 тисяч. За прогнозами Міністерства праці і соціальної політики України, очікується, що цього року на облік у центрах зайнятості стане 2,4 млн. чол., наступного — 3,1 млн.

— Щоб розв'язати проблему безробіття, — вважає міністр, — треба впроваджувати активні форми зайнятості — створювати нові робочі місця у малому і середньому бізнесі.

За даними Міжнародної організації праці, у розвинених країнах Західної Європи до 75% населення зайнято саме в малому та середньому бізнесі. Виходячи з останнього указу Президента та відповідних постанов Кабінету міністрів про розвиток і підтримку приватного підприємництва в Україні, нова концепція державної політики зайнятості може здобути реальну основу. І не тільки правову, а й фінансову. Як повідомив віце-прем'єр-міністр Микола Білоблоцький, ведуться переговори із Всесвітнім банком, який має намір надати нашій країні цільовий кредит (на розвиток малого і середнього бізнесу і розв'язання проблеми зайнятості) у розмірі 200 млн. доларів.

Ольга ВІТЕР.

Житло

«Рідний дім» - кожному охочому?

Сумчани почали реалізовувати програму індивідуального житлового будівництва на селі «Рідний дім», що передбачає довгострокові кредити для індивідуальних забудовників, погасити які можна і грошима, і сільськогосподарською продукцією.

Виконання програми — під контролем голови облдержадміністрації Анатолія Єпіфанова. В області з участю відповідальних працівників райдержадміністрацій проводяться збори громадян із обговорення програми. На думку мешканців населених пунктів зважають під час добору кандидатів на позику. Так, у Лебединському районі вісім претендентів оформлюють належні документи, а один забудовник уже отримав грошовий кредит.

Олександр ВИРСЬКИЙ.

Суми.

ДЕРЖАВА І ПРАВО

№ 30 (1780) ♦ Вівторок, 17 лютого 1998 року

З виступу голови Рахункової палати Валентина Симоненка на сесії Верховної Ради України 12 лютого 1998 року

Відповідно до статті 35 Закону України «Про Рахункову палату» на ваш розгляд і затвердження подається звіт про роботу Рахункової палати в 1997 році.

Дуже складна економічна ситуація в країні, «реальна нереальність» усіх прийнятих за останні п'ять років державних бюджетів, відсутність економічного та правового стержня під час прийняття бюджету на 1997 рік не відпустили нам часу на організаційну «розкачку». Хорошим стимулом для спринтерського старту стало, м'яко кажучи, несприйняття вищими посадовими особами держави створення Рахункової палати Верховної Ради України в системі контрольних органів країни. Після триразового подолання президентського вето Верховною Радою Президент підписав закон про Рахункову палату. Але після цього звернувся до Конституційного суду з приводу конституційності підписаного закону.

До цього додалося те, що постанову Верховної Ради про надання Рахунковій палаті приміщення по вул. Банковій, 5-7, було проігноровано, до приміщення нас не впустили, до речі, як і вас, шановні колеги. Постанову Верховної Ради «Про порядок введення в дію Закону України «Про Рахункову палату Верховної Ради України» в частині розв'язання Кабміном організаційно-фінансових питань забезпечення діяльності палати також не було виконано. Та й бюджетні асигнування на облаштування, як то кажуть, не особливо зігрівали душу.

Як тільки не називали ще не сформовану Рахункову палату в заангажованих засобах масової інформації! І контрольно-слідчий, і поліцейський орган, і знаряддя для війни компроматів, і репресивний орган з повноваженнями «трьох комітетів держбезпеки СРСР», і суперміністерство.

Але, все ж таки, якщо ви, шановні народні депутати, ознайомилися з текстом нашого звіту за 1997 рік, який вам роздано, то, мабуть, погодитеся зі мною, що Рахункова палата склалася. Вона має нині нормальну матеріальну базу і хоча й невеликий (120 чоловік), але працездатний, висопрофесіональний колектив (для порівняння: в сусідній Польщі така структура налічує 3700 чоловік, в Італії — 3900, у Бельгії — 600, не кажучи вже про США).

Основна наша діяльність у звітному році (травень—грудень) велася в двох напрямах — аналітичному та контрольно-ревізійному.

Наявність у вас офіційного, затвердженого колегією Рахункової палати звіту про її роботу в 1997 році дає мені змогу лише коротко зупинитися на кожному із названих напрямів.

Колегія Рахункової палати за звітний період розглянула близько 50 справ, підготовлених фахівцями департаментів. Більш як 30 з них — за дорученням Верховної Ради, її комітетів, на запити та звернення народних депутатів. До Верховної Ради було направлено ряд аналітичних матеріалів стосовно, зокрема, звітів Кабінету міністрів щодо виконання бюджету країни та роботи Антимонопольного комітету за 1996 рік, проекту консолідованого і державного бюджетів на 1997 рік, виконання бюджету країни за I, II, III квартали минулого року. Парламенту було представлено також наші аналізи проектів бюджету на 1997 і 1998 роки.

Проведена нами аналітична робота, результати перевірок використання бюджетних коштів і надходжень до бюджету розкрили низку явищ. З одного боку — наявність значних зловживань і недоліків у формуванні та використанні бюджетних коштів, використання деякими фінансовими і посередницькими структурами бюджету для поповнення та реалізації сировинних і матеріальних ресурсів, а з другого — можливість поліпшення фінансового становища через створення реальної прозорості бюджету держави, вдосконалення бюджетного процесу, відходу від «ручного» керування бюджетними грошима.

Наприклад, проаналізувавши виконання держбюджету на 1996 рік, проект бюджету на 1997 рік і його виконання, ми виявили дивну закономірність. А саме: хронічне невиконання протягом останніх років і в тому самому 1997 році доходів від надходження коштів від Держкомітету з матеріальних резервів. Приміром, 1996 року в доход бюджету з цього джерела не надійшло майже 1,2 мільярда гривень (або 81,6% від запланованої суми), а в 1997 році — 2,5 мільярда гривень (90% від запланованої суми). Це систематично негативно впливало на баланс доходів і витрат державного бюджету країни.

Треба сказати, що Кабінет міністрів прислухався до проблеми і вжив ряд заходів. У результаті це дало змогу 1997 року отримати на поповнення матеріальних цінностей 320 мільйонів гривень, а також збільшити доходи держбюджету на 1998 рік майже на 900 мільйонів гривень.

Другий приклад — Фонд держмайна. Що показала перевірка? Нинішній масовий і спішний розпродаж найприбутковіших підприємств майже за безцінь практично не впливає серйозно на наповнення бюджету. При цьому мільйонні суми прокручуються через комерційні банки. Інтереси і держави, і пересічних громадян залишаються осторонь.

У 1997 році держбюджет практично нічого не отримав від приватизації державного майна: із запланованих мізерних, порівняно з обсягами приватизації, 500 мільйонів гривень до бюджету надійшло лише 50 мільйонів.

Перевірки чотирьох комерційних центрів, незаконно створених за участі Фонду держмайна, показали, що ці центри прокручували досить значні суми коштів. І сьогодні, навіть після чотирьох розглядів цього питання на Верховній Раді, порушення тривають.

Або така проблема. Загальний обсяг податкових пільг у проекті держбюджету на 1998 рік становить 40% всіх доходів консолідованого бюджету України. А це близько 8 мільярдів гривень. Хіба це не питання для глибокого аналізу та системної перевірки? І ми нині займаємося цим.

У звітний період Рахункова палата для реалізації визначених законом повноважень провела 69 різних перевірок. За їх результатами до Верховної Ради було направлено матеріали, що вам добре відомі: про хід касового виконання держбюджету України за 1996 рік; про використання коштів цільового призначення, про використання бюджетних коштів у Фонді держмайна, Резервного фонду Кабміну, про діяльність Національного диспетчерського центру Міненерго за період 1996—1997 років та інші матеріали.

У результаті перевірки, наприклад, Національного диспетчерського центру України в питанні організації емісії та обороту векселів установлено недонарахування податку в сумі 83 мільйони 350 тисяч гривень; завдано Міністерству енергетики збитків за два останні роки на суму майже півтора мільярда гривень. І це за умов щонайгострішої нестачі оборотних коштів у енергетиків, численних невиплат зарплати. Ми надіслали свої висновки та пропозиції Президентові України, Верховній Раді, Кабінету міністрів, Генеральному прокурору, Державній податковій адміністрації... Реакція є: тільки за попередніми перевірками Державною податковою адміністрацією вже нараховано до бюджету платежів на суму 40,3 мільйона гривень. Кабінетом міністрів створено Комісію з розробки плану оздоровлення фінансового становища енергетичної галузі, контроль за результатами роботи якої покладено на першого віце-прем'єр-міністра України і яка розглядає проблеми, порушені нами.

На наш погляд, ефективність роботи Рахункової палати — не тільки в професіональному проведенні перевірок використання бюджетних коштів, а, передусім, у конструктивних пропозиціях щодо усунення причин, які породжують зловживання та недоліки. Саме тому, аналізуючи проект держбюджету на 1998 рік, Рахункова палата на підставі аналізу, розрахунків і перевірок внесла пропозиції щодо збільшення на 1,3 мільярда гривень доходів державного бюджету та скорочення його витрат на 0,8 мільярда гривень. Значну частину цієї суми було враховано під час прийняття держбюджету України на 1998 рік. Разом з конкретними сумами повернення в бюджет коштів, використаних не за призначенням, несплатою держмита і податків, а також іншої шкоди, завданої держбюджетові, — загалом на суму 2,4 мільярда гривень — це реальний внесок Рахункової палати до державної скарбниці. Та, як то кажуть, навіть не в цифрах справа. Важливо інше — додаткові і досить чималі надходження в бюджет можуть і повинні вишукуватися.

Було б помилкою вважати, що Рахункова палата обмежилася в своїй діяльності суто контрольними функціями.

Так, під час аналізу виконання держбюджету за минулий рік було проведено оцінку бюджетних надходжень і витрат у зв'язку з відхиленням фактичних макропоказників від прогнозних, заборгованістю у зарплаті, здійсненням бартерних операцій і т. ін.

Аналіз виконання держбюджету виявив ще цілу низку моментів. З'ясувалося, що в бюджетному процесі практично не реалізуються такі найважливіші принципи його організації, як першочерговість, рівномірність і пропорційність фінансування витрат.

Підсумовуючи свою роботу за звітний період, можна зазначити, що минулий рік став роком поступального становлення Рахункової палати як органу парламентського контролю за виконанням держбюджету України. Діяльність її була чітко спрямована на виявлення відхилень від бюджетного процесу, встановлення причин втрат доходів, неефективного використання коштів бюджету і державних позабюджетних фондів, розробку пропозицій щодо пошуку додаткових доходів для бюджету, попередження нецільових і неефективних витрат.

Але перед нами сьогодні стоять нові завдання. Нинішній рік має стати для Рахункової палати роком переходу до системної, більш поглибленої роботи щодо виконання колективом покладених на нього функцій. Цьому сприятиме й нова структура палати.

Проте рішення Конституційного суду України від 23 грудня 1997 року, обмеживши цілу низку попередніх наших повноважень, ставить перед колективом Рахункової палати чимало питань. Фактично цим рішенням перервано контроль за виконанням державного бюджету як безперервного, цілісного, єдиного процесу.

Переконаний, що Конституційний суд зменшив повноваження навіть не Рахунковій палаті, а простим людям — платникам податків. Як показує світовий досвід, рахункові палати в розвинених країнах виконують соціальну функцію: контроль за рухом коштів платників податків у загальнонаціональному масштабі, причому в інтересах усіх без винятку верств населення. І чим багатші й заможніші держави, тим більші й розгалуженіші такі структури, як Рахункова палата.

У цьому зв'язку цілком логічною видається постанова Верховної Ради України, прийнята 15 січня цього року з ініціативи 190 народних депутатів, «Про попереднє схвалення законопроекту «Про внесення змін до статті 98 Конституції України». В ній попередньо схвалено нову редакцію статті і передбачено внесення цього питання до порядку денного нинішньої сесії Верховної Ради. Постанову того самого дня надіслано до Конституційного суду з проханням зробити висновок до 5 лютого. Сьогодні 12 лютого — відповіді немає. Очевидно, все знову повториться спочатку. Рівно рік розглядалося питання про конституційність закону про Рахункову палату нашим Конституційним судом. А шкода...

Досвід нашої роботи в 1997 році показав, що оздоровлення фінансової, а отже соціально-економічної ситуації у державі, поліпшення чи бодай не погіршення життя наших громадян багато в чому залежить від того, як скрупульозно враховується, дбайливо використовується і як ретельно та компетентно контролюється кожна народна копійка. А найважливішою ланкою в системі об'єктивного та ефективного контролю за рухом бюджетних коштів має стати єдиний незалежний вищий орган парламентського фінансово-економічного контролю — Рахункова палата з відповідними законними повноваженнями. Гадаю, саме на це і має бути спрямована вся наша спільна робота.

Закон України «Про Вищу раду юстиції» 6-8

Закон України Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції» 8-9

Сто тижнів до гідного життя 10

Цяцька для дорослих 11

ЗАКОН УКРАЇНИ Про Вищу раду юстиції

Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Статус Вищої ради юстиції

Статус Вищої ради юстиції визначається Конституцією України і цим Законом.

Вища рада юстиції є колегіальним, незалежним органом, відповідальним за формування високопрофесійного суддівського корпусу, здатного кваліфіковано, сумлінно та неупереджено здійснювати правосуддя на професійній основі, а також за прийняття рішень стосовно порушень суддями і прокурорами вимог щодо несумісності та у межах своєї компетенції про їх дисциплінарну відповідальність.

Строк повноважень членів Вищої ради юстиції, крім тих, хто входить до її складу за посадою, становить шість років.

Вища рада юстиції є юридичною особою, видатки на її утримання визначаються окремо у Державному бюджеті України.

Стаття 2. Нормативно-правові засади діяльності Вищої ради юстиції

Повноваження, організація і порядок діяльності Вищої ради юстиції визначаються Конституцією України, цим Законом та регламентом Вищої ради юстиції, який затверджується на її засіданні.

Стаття 3. Повноваження Вищої ради юстиції

Вища рада юстиції:

1) вносить подання Президенту України про призначення суддів на посади або про звільнення їх з посад;

2) розглядає справи і приймає рішення стосовно порушення суддями і прокурорами вимог щодо несумісності;

3) здійснює дисциплінарне провадження стосовно суддів Верховного Суду України і суддів вищих спеціалізованих судів;

4) розглядає скарги на рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів апеляційних та місцевих судів, а також прокурорів.

Стаття 4. Символи та місцезнаходження Вищої ради юстиції

Вища рада юстиції має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням і емблему Вищої ради юстиції, яка затверджується її рішенням.

Невід`ємним атрибутом залу засідань Вищої ради юстиції є Державний Герб України та Державний Прапор України.

Вища рада юстиції знаходиться у місті Києві.

Стаття 5. Склад Вищої ради юстиції

Відповідно до Конституції України Вища Рада юстиції складається з двадцяти членів.

Верховна Рада України, Президент України, з`їзд суддів України, з`їзд адвокатів України, з`їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ призначають до Вищої ради юстиції по три члени, всеукраїнська конференція працівників прокуратури — двох членів Вищої ради юстиції.

До складу Вищої ради юстиції входять за посадою Голова Верховного Суду України, Міністр юстиції України, Генеральний прокурор України.

Стаття 6. Вимоги до членів Вищої ради юстиції та гарантії їх діяльності

На посаду члена Вищої ради юстиції може бути рекомендований громадянин України, не молодший тридцяти п`яти років і не старший шістдесяти років, який проживає в Україні не менш як десять останніх років, володіє державною мовою, має вищу юридичну освіту та стаж роботи в галузі права не менше десяти років.

Вимоги частини першої цієї статті не поширюються на осіб, які входять до складу Вищої ради юстиції за посадою.

Вплив на членів Вищої ради юстиції у будь-який спосіб забороняється.

Стаття 7. Обмеження щодо членства у Вищій раді юстиції

Не можуть бути членами Вищої ради юстиції особи, визнані судом недієздатними або обмежено дієздатними, та особи, які мають незняту або непогашену судимість.

Розділ II. ПОРЯДОК УТВОРЕННЯ ВИЩОЇ РАДИ ЮСТИЦІЇ

Стаття 8. Порядок призначення членів Вищої ради юстиції Верховною Радою України

Члени Вищої ради юстиції призначаються Верховною Радою України таємним голосуванням шляхом подання бюлетенів.

Пропозиції щодо кандидатур на посади членів Вищої ради юстиції вносяться депутатськими групами і фракціями.

Призначеним на посаду члена Вищої ради юстиції вважається кандидат, який за результатами таємного голосування одержав більшість голосів від конституційного складу Верховної Ради України.

Стаття 9. Порядок призначення членів Вищої ради юстиції Президентом України

Президент України видає указ про призначення членів Вищої ради юстиції.

Стаття 10. Порядок призначення членів Вищої ради юстиції з`їздом суддів України

Кандидатури на посади членів Вищої ради юстиції визначаються з`їздом суддів України за пропозицією делегатів з`їзду відкритим голосуванням більшістю голосів присутніх делегатів з`їзду і включаються в бюлетень для прийняття рішення з`їздом суддів України шляхом таємного голосування по кожній кандидатурі.

Призначеним на посаду члена Вищої ради юстиції вважається кандидат, який за результатами таємного голосування отримав більшість голосів від числа обраних делегатів з`їзду суддів України. У разі якщо голосування проводиться по кандидатурах, кількість яких перевищує квоту для призначення на посади членів Вищої ради юстиції, призначеними вважаються кандидати, які набрали більшість голосів щодо інших кандидатів.

За результатами голосування головуючим і секретарем з`їзду підписуються рішення про призначення членів Вищої ради юстиції.

Порядок скликання з`їзду суддів України визначається Законом України «Про органи суддівського самоврядування».

Стаття 11. Порядок призначення членів Вищої ради юстиції з`їздом адвокатів України

Висування кандидатів і призначення членів Вищої ради юстиції з`їздом адвокатів України здійснюється у порядку, передбаченому частинами першою—третьою статті 10 цього Закону.

Делегати на з`їзд адвокатів України обираються на республіканській (Автономної Республіки Крим), обласних, міських (міст Києва і Севастополя) конференціях адвокатів. Участь у цих конференціях можуть брати не більше п`яти делегатів від кожного району або міста обласного підпорядкування, які обираються районними або міськими (міст обласного підпорядкування) конференціями адвокатів.

Інші питання порядку скликання і проведення з`їзду адвокатів України визначаються Законом України «Про адвокатуру».

Стаття 12. Порядок призначення членів Вищої ради юстиції з`їздом представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ

Висування кандидатів і призначення членів Вищої ради юстиції з`їздом представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ здійснюється у порядку, передбаченому частинами першою—третьою статті 10 цього Закону.

Делегати на з`їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ обираються на республіканській (Автономної Республіки Крим), обласних, міських (міст Києва і Севастополя) конференціях працівників цих установ та закладів.

Від вищих юридичних закладів, факультетів та наукових установ Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя обираються на з`їзд по п`ять делегатів.

Стаття 13. Порядок призначення членів Вищої ради юстиції всеукраїнською конференцією працівників прокуратури

Висування кандидатів для призначення членами Вищої ради юстиції і голосування на всеукраїнській конференції працівників прокуратури здійснюється в порядку, передбаченому частинами першою—третьою статті 10 цього Закону.

Представники на всеукраїнську конференцію працівників прокуратури обираються на республіканській (Автономної Республіки Крим), обласних, міських (міст Києва і Севастополя) конференціях працівників прокуратури. Участь у цих конференціях можуть брати всі відповідальні працівники органів прокуратури відповідної адміністративно-територіальної одиниці.

У разі, якщо на конференції було висунено на посаду членів Вищої ради юстиції більш як два кандидати і ніхто з них не був обраний або був обраний тільки один, проводиться повторне голосування по двох кандидатурах, які набрали в першому турі більше голосів делегатів конференції, ніж інші.

У разі, якщо при повторному голосуванні не було обрано в межах квоти необхідної кількості членів Вищої ради юстиції, то нове голосування проводиться з висуненням інших кандидатів на вільні посади членів Вищої ради юстиції у порядку, визначеному частиною третьою цієї статті.

У разі, якщо на конференції було висунено не більше двох кандидатів і ніхто з них не отримав необхідної більшості голосів, то для заміщення вільних посад членів Вищої ради юстиції проводиться нове голосування з висуванням інших кандидатів.

Стаття 14. Строки скликання з`їздів, конференцій для призначення членів Вищої ради юстиції

З`їзди суддів, адвокатів, працівників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ, всеукраїнська конференція працівників прокуратури з метою призначення членів Вищої ради юстиції проводяться не пізніше ніж за один місяць до закінчення повноважень відповідних членів Вищої ради юстиції.

Стаття 15. Бюлетень для голосування на з`їзді та конференції

Форма бюлетенів, порядок голосування і підрахунку результатів голосування встановлюються відповідно з`їздами суддів, адвокатів України, представників юридичних вищих навчальних закладів і наукових установ та всеукраїнською конференцією працівників прокуратури.

Голосування проводиться одним бюлетенем, до якого заносяться в алфавітному порядку прізвища всіх кандидатів, яких було запропоновано на відповідному з`їзді або конференції.

Голосування «за» відбувається шляхом залишення напроти прізвища кандидата у бюлетені слова «за» і викреслення слова «проти». Голосування «проти» відбувається шляхом викреслення напроти прізвища кандидата слова «за».

Бюлетень, у якому залишилося прізвищ кандидатів більше, ніж визначено до обрання відповідним з`їздом або конференцією працівників прокуратури, а також бюлетень невстановленого зразка вважаються недійсними.

Стаття 16. Повноважність Вищої ради юстиції

Вища рада юстиції є повноважною за умови призначення на посаду не менше як трьох четвертих від її конституційного складу та складення ними присяги, враховуючи тих осіб, які входять до Вищої ради юстиції за посадою.

Перше засідання Вищої ради юстиції скликається через тиждень після складення присяги всіма її членами.

Стаття 17. Присяга члена Вищої ради юстиції

Член Вищої ради юстиції перед вступом на посаду, але не пізніше двох місяців з дня призначення, складає на засіданні Верховної Ради України присягу такого змісту: «Присягаю сумлінно, чесно і неупереджено виконувати обов`язки члена Вищої ради юстиції з метою забезпечення формування корпусу суддів із числа високопрофесійних і чесних юристів і додержання закону та етики в діяльності суддів і прокурорів».

Відмова скласти присягу має наслідком втрату членства у Вищій раді юстиції.

Стаття 18. Припинення повноважень члена Вищої ради юстиції

Повноваження члена Вищої ради юстиції припиняються у разі:

1) закінчення строку, на який його призначено;

2) набрання законної сили обвинувальним щодо нього вироком суду;

3) втрати ним громадянства України;

4) визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим;

5) наявності підстав, визначених у статті 7 цього закону;

6) подання ним за власним бажанням заяви про припинення повноважень;

7) неможливості виконувати свої обов`язки за станом здоров`я при наявності медичного висновку, підтвердженого судом;

8) порушення присяги або скоєння аморального вчинку.

У разі порушення присяги особою, яка входить до складу Вищої ради юстиції за посадою, Вища рада юстиції приймає і надсилає до органу, який її обрав чи призначив, рішення щодо доцільності продовження нею повноважень;

9) звільнення з посади, із зайняттям якої він входить до складу Вищої ради юстиції;

10) його смерті.

Рішення про припинення повноважень члена Вищої ради юстиції у випадках, передбачених пунктами 1—4, 6, 7, 9 частини першої цієї статті, приймає Вища рада юстиції, а у випадках, передбачених пунктами 5 і 8 частини першої цієї статті, таке рішення приймається органом, що призначив члена Вищої ради юстиції.

Особи, які входять до Вищої ради юстиції за посадою, вибувають з її складу з дня звільнення з посади. Призначення нового члена Вищої ради юстиції замість вибулого здійснюється не пізніше двох місяців з дня прийняття рішень, передбачених частиною другою цієї статті.

Розділ III. ОРГАНІЗАЦІЯ РОБОТИ ВИЩОЇ РАДИ ЮСТИЦІЇ

Глава 1. Організація та структура Вищої ради юстиції

Стаття 19. Структура Вищої ради юстиції

У Вищій раді юстиції утворюються секції:

з питань підготовки подань для призначення суддів уперше та звільнення їх з посад;

дисциплінарна секція для здійснення дисциплінарного провадження, розгляду скарг на рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності і прийняття рішень про порушення суддями і прокурорами вимог щодо несумісності.

Координує роботу Вищої ради юстиції Голова Вищої ради юстиції, а в разі його відсутності — заступник Голови Вищої ради юстиції.

Голова, заступник Голови, секретарі секцій Вищої ради юстиції працюють на постійній основі. Особи, призначені до складу Вищої ради юстиції, крім народних депутатів України, на час виконання обов`язків членів Вищої ради юстиції на постійній основі прикомандировуються до Вищої ради юстиції із збереженням за ними посад, які вони займали, та відповідних пільг.

Стаття 20. Голова Вищої ради юстиції

Голова Вищої ради юстиції здійснює керівництво роботою Вищої ради юстиції.

Голова Вищої ради юстиції обирається з членів Вищої ради юстиції на три роки, без права переобрання, на першому засіданні Вищої ради юстиції таємним голосуванням шляхом подання бюлетенів з будь-якої кількістю кандидатур, запропонованих членами Вищої ради юстиції. Головою Вищої ради юстиції не може бути обрано членів Вищої ради юстиції, які входять до її складу за посадою.

Порядок проведення голосування встановлюється Вищою радою юстиції.

Відкриває перше засідання Вищої ради юстиції і веде його Голова Верховного Суду України до обрання Голови Вищої ради юстиції, а в разі його відсутності — міністр юстиції України.

Рішення про обрання Голови Вищої ради юстиції вважається прийнятим, якщо за нього проголосувало більше половини від конституційного складу Вищої ради юстиції.

Стаття 21. Повноваження Голови Вищої ради юстиції

До повноважень Голови Вищої ради юстиції належить:

організація роботи Вищої ради юстиції та головування на її засіданнях;

координація роботи секцій і членів Вищої ради юстиції;

призначення засідань Вищої ради юстиції;

надіслання подання Вищої ради юстиції про призначення суддів Президентові України і про звільнення їх з посади;

загальне керівництво апаратом Вищої ради юстиції;

розпорядження бюджетними асигнуваннями на утримання і забезпечення діяльності Вищої ради юстиції;

здійснення інших повноважень, передбачених регламентом Вищої ради юстиції.

Голова Вищої ради юстиції представляє Вищу раду юстиції у зносинах з іншими органами та організаціями.

Стаття 22. Заступник Голови Вищої ради юстиції

Вища рада юстиції обирає заступника Голови Вищої ради юстиції, який виконує обов`язки Голови в разі його відсутності. Забезпечує підготовку справ до розгляду та здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та регламентом Вищої ради юстиції.

Вибори заступника Голови Вищої ради юстиції проводяться в порядку, визначеному статтею 20 цього Закону.

Стаття 23. Секції Вищої ради юстиції

Рішення про утворення секцій Вищої ради юстиції та про їх персональний склад приймається на першому засіданні новоутвореної Вищої ради юстиції.

Організація роботи секції визначається цим Законом і регламентом Вищої ради юстиції.

Організація роботи секції здійснюється секретарем секції, який обирається відкритим голосуванням з кандидатур, запропонованих членами Вищої ради юстиції, крім тих, які входять до Вищої ради юстиції за посадою.

Секція приймає висновки в межах її компетенції та подає їх на розгляд Вищої ради юстиції.

Глава 2. Організація роботи Вищої ради юстиції

Стаття 24. Засідання Вищої ради юстиції

Засідання Вищої ради юстиції вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менш як дві третини від її конституційного складу.

Засідання Вищої ради юстиції проводяться відкрито. Закрите засідання проводиться за рішенням більшості від її конституційного складу.

На засіданні Вищої ради юстиції ведеться протокол.

Рішення приймається більшістю від конституційного складу Вищої ради юстиції, якщо інше не передбачено цим Законом. Рішення Вищої ради юстиції приймається у приміщенні, бути присутніми у якому іншим особам, крім членів Вищої ради юстиції, забороняється.

Засідання секції Вищої ради юстиції вважається правомочним, якщо на ньому присутні не менш як три четвертих від її складу.

Висновки секції Вищої ради юстиції приймаються більшістю членів Вищої ради юстиції, які взяли участь у засіданні.

Стаття 25. Повноваження Вищої ради юстиції при розгляді справ

Вища рада юстиції для здійснення своїх повноважень може витребовувати та одержувати необхідну інформацію та судові справи від суддів, підприємств, установ, організацій, громадян та їх об`єднань. Судові справи, розгляд яких незакінчено, надаються членам Вищої ради юстиції на їх вимогу для ознайомлення у зв`язку з виконанням доручень з перевірки конкретних справ Голови або заступника Голови Вищої ради юстиції.

Член Вищої ради юстиції має право знайомитися з матеріалами, поданими на розгляд ради, брати участь у їх з`ясуванні та перевірці, заявляти клопотання, наводити свої мотиви, подавати відповідні документи.

Стаття 26. Відвід члена Вищої ради юстиції

Член Вищої ради юстиції не може брати участі в розгляді питання і підлягає відводу, якщо буде встановлено, що він особисто, прямо чи побічно заінтересований в результаті справи, є родичем особи, стосовно якої розглядається питання, або якщо будуть встановлені інші обставини, що викликають сумнів у його неупередженості. За наявності таких обставин член Вищої ради юстиції повинен заявити самовідвід. За таких самих обставин відвід члену Вищої ради юстиції може заявити особа, за поданням якої розглядатиметься питання, а також особа, стосовно якої вирішується питання, чи особа, що подала скаргу. Відвід може бути заявлено в будь-який час до прийняття Вищою радою юстиції рішення.

Відвід повинен бути мотивований і викладений у письмовій формі до початку розгляду питання.

Рішення про відвід (самовідвід) приймається більшістю членів Вищої ради юстиції, які беруть участь у засіданні, таємно в нарадчій кімнаті, за відсутності члена Вищої ради юстиції, питання про відвід (самовідвід) якого вирішується.

Стаття 27. Акти Вищої ради юстиції

Вища рада юстиції приймає такі акти:

1) подання про призначення суддів;

2) подання про звільнення суддів з посади;

3) рішення про порушення вимог щодо несумісності;

4) рішення про дисциплінарну відповідальність;

5) рішення по скарзі на рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності;

6) рішення про увільнення члена Вищої ради юстиції у випадках, передбачених у статті 18 цього Закону.

Вища рада юстиції приймає такі процедурні акти:

1) ухвали про відкриття дисциплінарного провадження;

2) ухвали про відкриття провадження щодо вимог законодавства про несумісність;

3) рішення про відмову в поданні про призначення;

4) рішення про відвід (самовідвід) члена Вищої ради юстиції;

5) інші процедурні акти, необхідні для здійснення функцій Вищої ради юстиції.

Стаття 28. Відповідальність за невиконання актів Вищої ради юстиції

За невиконання чи несвоєчасне виконання актів Вищої ради юстиції, ухилення від подання або порушення строків подання Вищій раді юстиції витребуваних документів та матеріалів посадові особи несуть відповідальність згідно із законом.

Розділ IV. ВИРІШЕННЯ ВИЩОЮ РАДОЮ ЮСТИЦІЇ ПИТАНЬ, ЩО НАЛЕЖАТЬ ДО ЇЇ КОМПЕТЕНЦІЇ

Глава 1. Участь Вищої ради юстиції у формуванні суддівського корпусу

Стаття 29. Подання про призначення на посаду судді вперше

Вища рада юстиції за рекомендацією кваліфікаційної комісії суддів вносить подання Президенту України про призначення громадянина України на посаду судді вперше.

До подання Вищої ради юстиції додаються:

1) рекомендація кваліфікаційної комісії;

2) особовий листок з обліку кадрів та автобіографія кандидата на посаду судді;

3) копії дипломів про освіту, науковий ступінь чи вчене звання;

4) примірник реферату з питань правознавства, підготовлений кандидатом на посаду судді;

5) рецензія на реферат;

6) копія декларації про доходи за останній рік.

Кандидатура на посаду судді розглядається персонально після доповіді члена Вищої ради юстиції, який діє за дорученням відповідної секції, де попередньо вивчаються матеріали щодо кандидата на посаду судді.

Рішення щодо кандидата на посаду судді приймається на засіданні Вищої ради юстиції відкритим голосуванням. Пропозиція щодо внесення подання Президентові України про призначення суддею вважається прийнятою, якщо за неї проголосувало більше половини від конституційного складу Вищої ради юстиції.

Глава 2. Розгляд питань про звільнення суддів

Стаття 30. Суб`єкти звернення щодо подання про звільнення суддів

До Вищої ради юстиції з пропозицією про прийняття подання про звільнення судді з посади можуть звернутися:

1) народний депутат України;

2) уповноважений Верховної Ради України з прав людини;

3) відповідна кваліфікаційна комісія суддів;

4) член Вищої ради юстиції.

Член Вищої ради юстиції, який порушив питання перед Вищою радою юстиції про звільнення з посади судді, не бере участі в голосуванні при прийнятті рішення.

Стаття 31. Подання про звільнення за загальними обставинами

Вища рада юстиції за пропозицією кваліфікаційної комісії суддів або за власною ініціативою вносить подання про звільнення суддів з посади до органу, який їх призначив або обрав.

Рішення щодо пропозицій про звільнення суддів за обставин, зазначених у пункті 1—3, 7—9 частини п`ятої статті 126 Конституції України, приймається на засіданні Вищої ради юстиції більшістю голосів її членів, які брали участь у засіданні. У разі звернення судді з заявою про звільнення з посади за власним бажанням Вища рада юстиції вносить подання про звільнення судді з посади до органу, який його призначив або обрав, після попереднього з`ясування дійсного волевиявлення судді, чи не має місце сторонній вплив на нього або примус.

Стаття 32. Подання про звільнення судді за особливих обставин

Питання про звільнення судді з підстав, передбачених пунктами 4—6 частини п`ятої статті 126 Конституції України, Вища рада юстиції розглядає після надання кваліфікаційною комісією відповідного висновку або за власною ініціативою. Запрошення судді, справа якого розглядається, є обов`язковим.

Рішення щодо внесення Вищою радою юстиції подання про звільнення судді відповідно до пунктів 4 і 5 частини п`ятої статті 126 Конституції України приймається не менш як двома третинами голосів членів Вищої ради юстиції, які взяли участь у засіданні, а у випадках, передбачених у пункті 6 частини п`ятої статті 126 Конституції України, — більшістю голосів членів від конституційного складу Вищої ради юстиції.

Глава 3. Вирішення питань щодо порушення вимог законодавства про несумісність

Стаття 33. Розгляд питань щодо несумісності

Вища рада юстиції розглядає питання про порушення суддями і прокурорами вимог щодо несумісності їх посад із заняттям діяльністю, забороненою Конституцією України та законами України.

Вища рада юстиції може прийняти рішення:

1) про визнання заняття суддею або прокурором іншою діяльністю, не сумісною з подальшим перебуванням на посаді судді або прокурора, і запропонувати йому у встановлений Вищою радою юстиції строк визначитися з питанням про продовження роботи на посаді судді або прокурора чи заняття іншою діяльністю з повідомленням Вищої ради юстиції;

2) про визнання порушення суддею або прокурором вимог щодо несумісності їх посади із заняттям іншою діяльністю і надіслати подання відповідним органам про звільнення їх з посади.

Стаття 34. Суб`єкти звернення стосовно порушення вимог законодавства щодо несумісності

До Вищої ради юстиції з пропозицією розглянути питання щодо несумісності діяльності судді чи прокурора із займаною посадою можуть звернутися:

1) народний депутат України;

2) Голова Верховного Суду України, голови вищих спеціалізованих судів, Міністр юстиції України — щодо суддів;

3) Генеральний прокурор України — щодо прокурорів;

4) кваліфікаційні комісії суддів.

Вища рада юстиції на підставі наявних у неї матеріалів має право за власною ініціативою розглянути питання щодо несумісності.

Стаття 35. Рішення про несумісність посади судді із заняттям іншою діяльністю

Вища рада юстиції за поданням суб`єктів, визначених у статті 34 цього Закону, розглядає питання про несумісність посади судді із заняттям іншою діяльністю.

Рішення про несумісність приймається на засіданні більшістю голосів конституційного складу Вищої ради юстиції і є обов`язковим для негайного виконання суддею або підставою для внесення подання про звільнення судді з посади.

Стаття 36. Рішення про несумісність посади прокурора із заняттям іншою діяльністю

Вища рада юстиції за поданням суб`єктів, визначених у статті 34 цього Закону, або пропозицією дисциплінарної колегії прокуратури чи за власною ініціативою розглядає питання про несумісність посади прокурора із заняттям іншою діяльністю.

Рішення про несумісність приймається на засіданні більшістю голосів від конституційного складу Вищої ради юстиції і є обов`язковим для негайного виконання відповідними керівниками прокуратури, яким воно направляється.

Глава 4. Дисциплінарне провадження щодо суддів Верховного Суду України і вищих спеціалізованих судів

Стаття 37. Види стягнень, які може накласти Вища рада юстиції

Вища рада юстиції може притягнути до дисциплінарної відповідальності Голову, заступників Голови та суддів Верховного Суду України, Голову і заступників Голови та суддів вищих спеціалізованих судів з підстав, передбачених у пункті 5 частини п`ятої статті 126 Конституції України та Законом України «Про статус суддів».

Вища рада юстиції може накласти на цих суддів такі стягнення:

1) догану;

2) пониження кваліфікаційного класу.

Вища рада юстиції може прийняти рішення про невідповідність судді займаній посаді та надіслати це рішення до органу, який призначив чи обрав суддю.

Стаття 38. Підстава для відкриття дисциплінарного провадження

Підставою для відкриття дисциплінарного провадження є подання:

1) народного депутата України;

2) Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини;

3) члена Вищої ради юстиції за результатами перевірки повідомлень.

Стаття 39. Стадії дисциплінарного провадження

Дисциплінарне провадження включає такі стадії:

1) перевірка даних про дисциплінарний проступок;

2) відкриття дисциплінарного провадження;

3) розгляд дисциплінарної справи;

4) прийняття рішення.

За наслідками перевірки складається висновок з викладенням фактів і обставин, виявлених під час перевірки, і пропозицій.

Стаття 40. Перевірка даних про дисциплінарний проступок

Перевірка даних про дисциплінарний проступок здійснюється за дорученням Вищої ради юстиції, Голови або його заступника одним із членів Вищої ради юстиції шляхом одержання письмового пояснення від судді та інших осіб, витребування та ознайомлення з матеріалами судових справ, одержання іншої інформації від будь-яких органів, організацій, установ, громадян чи їх об`єднань.

За наслідками перевірки складається довідка з викладенням фактичних обставин, виявлених під час перевірки, висновків і пропозиції. З довідкою і матеріалами повинен бути ознайомлений суддя, стосовно якого проводилася перевірка.

Довідка і всі матеріали перевірки передаються до Вищої ради юстиції, яка вирішує питання про доцільність порушення дисциплінарного провадження.

Стаття 41. Відкриття дисциплінарного провадження

За наявності підстав для дисциплінарного провадження щодо Голови, його заступника чи судді Верховного Суду України, а також Голови, його заступника чи судді вищого спеціалізованого суду дисциплінарне провадження відкривається за постановою Вищої ради юстиції в десятиденний строк з дня одержання даних про дисциплінарний проступок судді, а в разі, якщо ці дані потребують перевірки, — в строк, не більший десяти днів з дня закінчення перевірки.

Стаття 42. Розгляд дисциплінарної справи та прийняття рішення

Вища рада юстиції розглядає дисциплінарну справу на найближчому засіданні Вищої ради юстиції після надходження висновку та матеріалів перевірки.

Рішення в дисциплінарній справі приймається за відсутністю особи, щодо якої розглядається дисциплінарна справа, шляхом таємного голосування більшістю від конституційного складу Вищої ради юстиції і повинно містити назву комісії,

(Закінчення на 8-й стор.).

ЗАКОН УКРАЇНИ Про Вищу раду юстиції

(Початок на 6—7-й стор.).

прізвище, ім'я, по батькові і посаду судді, який притягається до дисциплінарної відповідальності, обставини дисциплінарного проступку, пояснення судді та відомості, що характеризують його особу, мотиви прийнятого рішення з посиланням на докази, вид дисциплінарного стягнення, застосованого до судді, або підстави закриття справи, а також порядок і строк оскарження рішення.

У разі накладення дисциплінарного стягнення враховуються характер проступку, його наслідки, особа судді, ступінь його вини та інші обставини, що впливають на відповідальність.

Вирішуючи питання про дисциплінарну відповідальність судді, Вища рада юстиції повинна вислухати його пояснення. Розгляд дисциплінарної справи щодо судді за його відсутності допускається лише у разі нез'явлення його на засідання Вищої ради юстиції без поважних причин.

Стаття 43. Строки застосування дисциплінарного стягнення

Дисциплінарне стягнення до судді застосовується Вищою радою юстиції не пізніше шести місяців після виявлення проступку, не враховуючи часу тимчасової непрацездатності судді або перебування його у відпустці, але не пізніше року з дня вчинення проступку.

Стаття 44. Погашення чи зняття дисциплінарного стягнення

Якщо суддю протягом року з дня накладення на нього дисциплінарного стягнення не буде піддано новому дисциплінарному стягненню, він вважається таким, що не має дисциплінарного стягнення. Дисциплінарне стягнення, накладене на суддю, може бути достроково зняте Вищою радою юстиції за заявою судді, на якого накладено дисциплінарне стягнення, але не раніше шести місяців з дня накладення стягнення.

Глава 5. Розгляд скарг на рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів та прокурорів

Стаття 45. Повноваження Вищої ради юстиції при розгляді скарг на рішення про притягнення до відповідальності суддів, прокурорів

Вища рада юстиції розглядає скарги на рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів спеціалізованих, апеляційних та місцевих судів, а також прокурорів не пізніше одного місяця з дня їх надходження, а в разі додаткової перевірки обставин та матеріалів справи — не пізніше трьох місяців з дня надходження скарги.

Стаття 46. Розгляд скарг на рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів

Скаргу на рішення кваліфікаційної комісії у справі про притягнення до дисциплінарної відповідальності може бути подано до Вищої ради юстиції не пізніше одного місяця з наступного дня після вручення судді такого рішення.

Вища рада юстиції може продовжити строк для подачі скарги, якщо визнає, що місячний строк був порушений з поважних причин.

Вища рада юстиції розглядає скарги на рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності суддів апеляційних та місцевих судів не пізніше одного місяця з дня їх надходження, а при потребі додаткової перевірки обставин та матеріалів справи — не пізніше двох місяців з дня надходження скарги.

Вища рада юстиції розглядає скарги суддів на рішення кваліфікаційних комісій про притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності і за наслідками розгляду приймає рішення за доповіддю члена дисциплінарної секції Вищої ради юстиції.

Після розгляду скарги судді Вища рада юстиції за наявності для цього підстав може:

1) задовольнити скаргу судді, скасувати рішення про притягнення його до дисциплінарної відповідальності і закрити дисциплінарне провадження;

2) задовольнити скаргу повністю чи частково і змінити рішення відповідної кваліфікаційної комісії;

3) залишити скаргу без задоволення, а рішення відповідної кваліфікаційної комісії — без зміни.

Вирішуючи питання про дисциплінарну відповідальність судді, Вища рада юстиції повинна вислухати його пояснення. Розгляд дисциплінарної справи щодо судді за його відсутності допускається лише у разі нез'явлення його на засідання Вищої ради юстиції без поважних причин.

Стаття 47. Розгляд скарг на рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурорів

Вища рада юстиції розглядає скарги прокурорів на рішення про притягнення їх до дисциплінарної відповідальності, керуючись доповіддю члена Вищої ради юстиції, та постановляє рішення.

Скарга прокурора може бути прийнята Вищою радою юстиції не пізніше одного місяця після дня вручення йому наказу про притягнення його до дисциплінарної відповідальності. Вища рада юстиції може продовжити строк для подачі скарги, якщо визнає, що місячний строк був пропущений з поважних причин.

Після розгляду скарги прокурора Вища рада юстиції за наявністю для цього підстав може:

1) задовольнити скаргу прокурора, скасувати рішення про притягнення його до дисциплінарної відповідальності та закрити дисциплінарне провадження;

2) задовольнити скаргу повністю чи частково і змінити рішення органу, що наклав дисциплінарне стягнення;

3) залишити скаргу без задоволення, а рішення органу, що наклав дисциплінарне стягнення, — без зміни.

Вирішуючи питання про дисциплінарну відповідальність прокурора, Вища рада юстиції повинна вислухати його пояснення. Розгляд дисциплінарної справи щодо прокурора за його відсутності допускається лише у разі нез'явлення його на засідання Вищої ради юстиції без поважних причин.

Розділ V. ОРГАНІЗАЦІЯ ТА ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ВИЩОЇ РАДИ ЮСТИЦІЇ

Стаття 48. Апарат Вищої ради юстиції

Організаційне, інформаційно-довідкове та інше забезпечення діяльності Вищої ради юстиції здійснює секретаріат.

Положення про секретаріат Вищої ради юстиції, його структуру і штат затверджується Вищою радою юстиції.

Керівник та інші посадові особи секретаріату Вищої ради юстиції є державними службовцями.

Стаття 49. Опублікування офіційних матеріалів Вищої ради юстиції

Офіційні матеріали Вищої ради юстиції публікуються в Бюлетені Верховного суду України, а у термінових випадках — в газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр».

Розділ VI. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей закон набирає чинності з дня його опублікування.
2. Утворити Вищу раду юстиції протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом.
3. Кабінет Міністрів України у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом надає у місті Києві приміщення для розміщення Вищої ради юстиції, її підрозділів і служб, а також вирішує питання щодо фінансового і матеріально-технічного забезпечення діяльності Вищої ради юстиції.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
15 січня 1998 року.
№ 22/98-ВР.

ЗАКОН УКРАЇНИ Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції»

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Закону України «Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., №44, ст.281, із змінами, внесеними Законом України від 19 листопада 1997 року) такі зміни:

1. Частини другу і третю статті 1 викласти в такій редакції:

«Повні ставки ввізного (імпортного) мита на товари першої та другої груп Товарної номенклатури зовнішньоекономічної діяльності (крім підакцизних) встановлюються у подвійному розмірі до розміру пільгових ставок ввізного (імпортного) мита, визначених у статті 6 цього Закону.

Повні ставки ввізного (імпортного) мита на товари третьої—двадцять четвертої груп Товарної номенклатури зовнішньоекономічної діяльності, а також на підакцизні товари встановлюються на рівні пільгових ставок».

2. Частину першу і п'яту статті 2 викласти в такій редакції:

«Сезонні ввізні (імпортні) мита запроваджуються щорічно у подвійному розмірі до розміру пільгових ставок ввізного (імпортного) мита на сільськогосподарську продукцію груп Товарної номенклатури зовнішньоекономічної діяльності, визначених у частині п'ятій цієї статті, протягом строку збирання і закладення на зберігання аналогічної продукції українського виробництва»;

«Сезонні мита встановлюються стосовно товарів, які підпадають під визначення таких кодів Товарної номенклатури зовнішньоекономічної діяльності: 07.01 — 07.08, 08.06.10, 08.07.10, 08.08.10, 08.08.20, 08.09.10000, 08.09.20, 10.01 — 10.05, 10.08, 12.06 — 12.08, 12.10, 12.12.91, 12.12.92, 12.13, 12.14 та при цьому оподатковуються за пільговою ставкою, яка дорівнює або перевищує 30 відсотків згідно з статтею 6 цього Закону»;

3. Частину першу статті 4 викласти в такій редакції:

«Сільськогосподарська продукція, яка ввозиться на митну територію України, підлягає обов'язковій сертифікації, санітарно-епідеміологічному, радіологічному, а в разі ввезення товарів першої та другої груп Товарної номенклатури зовнішньоекономічної діяльності — ветеринарному контролю. При цьому іноземні сертифікати беруться до уваги виключно у випадках, коли взаємне визнання таких сертифікатів передбачено нормами відповідних міжнародних договорів. Підставою для перевезення через митний кордон України продукції першої—двадцять четвертої груп Товарної номенклатури зовнішньоекономічної діяльності є сертифікат відповідності, виданий уповноваженим згідно з чинним законодавством органом, або свідоцтво про визнання іноземного сертифіката. Кабінет Міністрів України може тимчасово обмежувати ввезення сільськогосподарської продукції з країн, де був оголошений або стосовно яких був оголошений Україною або іншими країнами карантин. Рішення щодо зазначеного обмеження має бути оприлюдненим».

4. У статті 6 замінити:

1) цифри і слова

«01.05 (крім 01.05.11.000)	Свійська птиця жива	30, але не менше 0,15 екю за 1 кг живої ваги
01.05.11.000	Свійська птиця жива вагою не більш як 185 г: курчата племінні або на відгодівлю (виду Gallus domesticus)	0»

цифрами і словами

«01.05 (крім 01.05.11.000, 01.05.91.000)	Свійська птиця жива	30, але не менше 0,15 екю за 1 кг живої ваги
01.05.11.000	Свійська птиця жива вагою не більш як 185 г: курчата племінні або на відгодівлю (виду Gallus domesticus)	0
01.05.91.000	Тільки кури племінні 120-денні	0»;

2) ціфри і слова

«03.03.77.000 — 03.03.79	інша риба	0,2 екю за 1 кг»

цифрами і словами

«03.03.77.000 — 03.03.79.810	інша риба	0,2 екю за 1 кг
03.03.79.830, 03.03.79.990	інша риба (риба путасу некондиційна для годівлі хутрових звірів)	0»;

3) цифри і слова

«04.07.00.110	Яйця індички та гуски	30, але не менше 0,08 екю за 1 шт.»

цифрами і словами

«04.07.00.110	Яйця індички та гуски (для інкубації)	0»;

4) цифри і слова

«08.02 (крім 08.02.11, 08.02.12) безпосередньо в упаковках чистою вагою більше 10 кг	Інші горіхи свіжі або сушені, очищені від шкаралупи або неочищені, зі шкіркою або без неї	20, але не менше 0,2 екю за 1 кг
08.02.11, 08.02.12	Мигдаль (безпосердньо в упаковках чистою вагою більше 10 кг для промислової переробки)	0
08.03.00	Банани, включаючи плантайни, свіжі або сушені	30, але не менше 0,2 екю за 1 кг
08.04	Фініки, інжир, ананаси, авокадо, гуаява, манго та мангостан (гарцинія) свіжі або сушені	30, але не менше 0,5 екю за 1 кг
08.05	Цитрусові плоди, свіжі або сушені	20, але не менше 0,2 екю за 1 кг
08.06.10	Виноград свіжий	30, але не менше 0,3 екю за 1 кг щорічно з 1 серпня по 1 грудня; 20, але не менше 0,2 екю за 1 кг з 1 грудня по 1 серпня
08.06.20	Виноград сушений	20, але не менше 0,2 екю за 1 кг»

цифрами і словами

«08.02 (крім 08.02.11, 08.02.12, 08.02.90.900 — безпо-	Інші горіхи свіжі або сушені, очищені від шкаралупи або неочищені, зі шкіркою або без неї	20, але не менше 0,2 екю за 1 кг

середньо в упаковках чистою вагою більше 10 кг)		
08.02.11, 08.02.12, 08.02.90.900	Мигдаль, інші горіхи, фундук (безпосередньо в упаковках чистою вагою більше 10 кг для промислової переробки)	0
08.03.00	Банани, включаючи плантайни, свіжі або сушені	20, але не менше 0,1 екю за 1 кг
08.04	Фініки, інжир, ананаси, авокадо, гуаява, манго та мангостан (гарцинія) свіжі або сушені	20, але не менше 0,2 екю за 1 кг
08.05	Цитрусові плоди, свіжі або сушені	20, але не менше 0,1 екю за 1 кг
08.06.10	Виноград свіжий	30, але не менше 0,3 екю за 1 кг щорічно з 1 серпня по 1 грудня; 20, але не менше 0,2 екю за 1 кг з 1 грудня по 1 серпня
08.06.20	Виноград сушений	0»;

5) цифри і слова

«15.11 (крім 15.11.10.100, 15.11.90.990)	Олія пальмова та її фракції	10, але не менше 0,1 екю за 1 кг»

цифрами і словами

«15.11	Олія пальмова та її фракції	0»;

6) цифри і слова

«15.13 (крім 15.13.11.100, 15.13.19.300, 15.13.21.110, 15.13.21.190, 15.13.29.300)	Олія кокосова	10, але не менше 0,2 екю за 1 кг»

цифрами і словами

«15.13	Олія кокосова	0»;

7) цифри і слова

«15.15 (крім 15.15.19.100, 15.15.21, 15.15.29.100, 15.15.30.100, 15.15.50.110, 15.15.50.910, 15.15.90.210, 15.15.90.310, 15.15.90.400, 15.15.90.600)	Інші види жирів та олія рослинного походження та їх фракції, включаючи олію з льону, кукурудзи, рицини (касторова), інші	30, але не менше 0,15 екю за 1 кг
15.15.21	Олія з кукурудзи	50, але не менше 0,8 екю за 1 кг
15.07.10.100, 15.07.90.100, 15.08.10.100, 15.08.90.100, 15.11.10.100, 15.11.90.990, 15.13.11.100, 15.13.19.300, 15.13.21.110, 15.13.21.190, 15.13.29.300, 15.14.10.100, 15.14.90.100, 15.15.19.100, 15.15.29.100, 15.15.30.100, 15.15.50.110, 15.15.50.910, 15.15.90.210, 15.15.90.310, 15.15.90.400, 15.15.90.600	Олія соєва, арахісова, пальмова, сафлорова, бавовняна, лляна, рицинова (касторова), кокосова, призначені для технічного і промислового використання, крім виробництва продуктів харчування для людини	5
15.16	Жири, масла, олія тваринного та рослинного походження та їх фракції гідрогенізовані, інтеретерифіковані, реетерифіковані або елаїдинізовані	30, але не менше 0,12 екю за 1 кг
15.17	Маргарин та інші подібні суміші	30, але не менше 1 екю за 1 кг»

цифрами і словами

«15.15 (крім 15.15.19.100, 15.15.30.900 15.15.21, 15.15.29.100, 15.15.30.100, 15.15.50.110, 15.15.50.910, 15.15.90.210, 15.15.90.310, 15.15.90.400, 15.15.90.600)	Інші види жирів та олія рослинного походження та їх фракції, включаючи олію з льону, інші	30, але не менше 0,15 екю за 1 кг
15.15.30.100, 15.15.30.900	Рицинова олія (касторова)	0
15.15.21	Олія з кукурудзи	50, але не менше 0,8 екю за 1 кг
15.07.10.100, 15.07.90.100, 15.08.10.100, 15.08.90.100, 15.14.10.100, 15.14.90.100, 15.15.29.100, 15.15.19.100, 15.15.50.110, 15.15.50.910, 15.15.90.210, 15.15.90.310, 15.15.90.400, 15.15.90.600	Олія соєва, арахісова, сафлорова, бавовняна, лляна, призначені для технічного і промислового використання, крім виробництва продуктів харчування для людини	5
15.16 (крім 15.16.20.990— тільки рослинні жири та їх фракції для виготовлення харчових продуктів, в тому числі кондитерських виробів)	Жири, масла, олія тваринного і рослинного походження та їх фракції гідрогенізовані, інтеретерифіковані, реетерифіковані або елаїдинізовані	30, але не менше 0,12 екю за 1 кг
15.16.20.990	Тільки рослинні жири та їх фракції для виготовлення харчових продуктів, в тому числі кондитерських виробів	0
15.17 (крім 15.17.90.990 — тільки суміші рослинних жирів для виготовлення харчових продуктів, в тому числі кондитерських виробів)	Маргарин та інші подібні суміші	30, але не менше 1 екю за 1 кг
15.17.90.990	Тільки суміші рослинних жирів для виготовлення харчових продуктів, в тому числі кондитерських виробів	0»;

8) цифри і слова

«18.06 (крім 18.06.90.110— 18.06.90.390)	Шоколад та інші харчові продукти з вмістом какао	30, але не менше 0,3 екю за 1 кг
18.06.90.110— 18.06.90.390	Шоколад і шоколадні продукти з начинкою або без начинки	Ставки ввізного мита встановлені Законом України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (продукцію)»

цифрами і словами

«18.06 (крім 18.06.20, 18.06.31, 18.06.32, 18.06.90.110— 18.06.90.390, 18.06.90.400)	Шоколад та інші харчові продукти з вмістом какао	30, але не менше 0,3 екю за 1 кг
18.06.20, 18.06.31, 18.06.32, 18.06.90.110— 18.06.90.390	Харчові продукти з вмістом какао, шоколад і шоколадні продукти з начинкою або без начинки	Ставки ввізного мита встановлені Законом України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (продукцію)»
18.06.90.400	Шоколад з начинкою з пластикових, паперових та інших неїстівних іграшок або сюрпризів та інші нові форми	0,1 екю за 1шт.»;

9) цифри і слова

«20.09 (крім 20.09.11.190, 20.09.20.190, 20.09.40.190)	Соки фруктові (включаючи виноградне сусло), овочеві, незброджені, без додавання спирту, з додаванням або без додавання цукру чи інших підсолоджуючих речовин	30, але не менш як 0,5 екю за 1 л
20.09.11.190, 20.09.20.190, 20.09.40.190	Соки тільки концентровані	5, але не менше 0,05 екю за 1 л»

цифрами і словами

«20.09 (крім 20.09.11.190, 20.09.11.990, 20.09.19.190, 20.09.19.990, 20.09.20.190, 20.09.20.990, 20.09.30.190, 20.09.30.390, 20.09.40.190, 20.09.40.990, 20.09.60.190, 20.09.60.510, 20.09.60.710, 20.09.80.320, 20.09.80.340, 20.09.80.390, 20.09.80.950, 20.09.80.990, 20.09.90.290, 20.09.90.490, 20.09.90.590, 20.09.90.790, 20.09.90.990)	Соки фруктові (включаючи виноградне сусло), овочеві, незброджені, без додавання спирту, з додаванням або без додавання цукру чи інших підсолоджуючих речовин	30, але не менш як 0,5 екю за 1 л
20.09.11.190, 20.09.11.990, 20.09.19.190, 20.09.19.990, 20.09.20.190, 20.09.20.990, 20.09.30.190, 20.09.30.390, 20.09.40.190, 20.09.40.990, 20.09.60.190, 20.09.60.510, 20.09.60.710, 20.09.80.320, 20.09.80.340, 20.09.80.390, 20.09.80.950, 20.09.80.990, 20.09.90.290, 20.09.90.490, 20.09.90.590, 20.09.90.790, 20.09.90.990	Соки тільки концентровані	2, але не менше 0,05 екю за 1 л»;

10) цифри і слова

«21.01—21.06 (крім 21.01.10, 21.04)	Інші різні харчові продукти	30, але не менше 0,5 екю за 1 кг
21.01.10	Екстракти, есенції та концентрати кави, вироби з таких екстрактів, есенцій або концентратів	30, але не менше 3 екю за 1 кг
21.01.10.110	Розчинна кава	0
21.04	Гомогенізовані суміші харчових продуктів для дитячого і дієтичного харчування, супи і бульони готові	5, але не менше 0,5 екю за 1 кг»

цифрами і словами

«21.01—21.06 (крім 21.01.10, 21.04, 21.05)	Інші різні харчові продукти	30, але не менше 0,5 екю за 1 кг
21.01.10 (крім 21.01.10.110 — тільки розчинна кава)	Екстракти, есенції та концентрати кави, вироби з таких екстрактів, есенцій або концентратів	30, але не менше 3 екю за 1 кг
21.01.10.110	Тільки розчинна кава	Ставки ввізного мита встановлені Законом України «Про ставки акцизного збору і ввізного мита на деякі товари (продукцію)»
21.04	Гомогенізовані суміші харчових продуктів для дитячого і дієтичного харчування, супи і бульони готові	5, але не менше 0,5 екю за 1 кг
21.05.00	Морозиво, інші види харчового льоду без вмісту або з вмістом какао	50, але не менше 3,5 екю за 1 кг»;

11) цифри і слова

«23.01—23.09	Залишки та відходи харчосмакової промисловості	30, але не менше 0,4 екю за 1 кг»

цифрами і словами

«23.01—23.09 (крім 23.01.10.000, 23.01.20.000 — тільки продукти для годівлі хутрових звірів, 23.09.90.990 — тільки премікси)	Залишки та відходи харчосмакової промисловості	30, але не менше 0,4 екю за 1 кг
23.01.10.000	Борошно, мучка і гранули з м'яса або м'ясних субпродуктів, шкварки (тільки продукти для годівлі хутрових звірів)	0
23.01.20.000	Борошно, мучка і гранули з риби або ракоподібних, молюсків чи інших водних безхребетних (тільки продукти для годівлі хутрових звірів)	0
23.09.90.990	Тільки премікси	0».

5. Статтю 7 доповнити пунктами 8 і 9 такого змісту:

«8. Тимчасово до 1 серпня 1998 року встановити на томатну пасту з вмістом сухих речовин більш як 30 відсотків по масі (тільки в тарі для промислової переробки) ввізне мито за нульовою ставкою — код товарної групи 20.02.90.900.

9. Тимчасово до 1 липня 1998 року дозволити фізичним особам отримувати міжнародні поштові відправлення з харчовими продуктами (крім підакцизних) вагою до 5 кілограмів без сертифіката відповідності».

II. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ, 16 січня 1998 року.
№ 32/98-ВР.

Згідно з Регламентом Верховної Ради України закони та інші акти, надруковані в «Голосі України», є офіційною публікацією.

Сто тижнів до гідного життя

НА ЖАЛЬ, розпочинати доводиться з банальностей. Більше того — з банальностей неприємних. Економічна ситуація, що склалася в Україні сьогодні, викликає не тільки «фахові» занепокоєння вчених та неприємні буденні передчуття «простолюду», а й цілком обгрунтований страх за долю нашої незалежності, за майбутнє українського народу, як контрагента історичного процесу наступного століття.

Мобільні показники, якими характеризується українська економіка вже сім років поспіль, просто вражають. Валовий внутрішній продукт скоротився більше ніж удвічі. В деяких галузях обсяги виробництва скоротилися в десять, а за окремими видами продукції — в сто (!) разів. Якщо перекласти термінологічні означення на звичайну мову і вдатися до конкретних історичних аналогій, то можемо сказати, що вітчизняна історія ще не знала такого обвального «поступу» національної економіки. Навіть у роки Великої Вітчизняної війни, коли весь народногосподарський комплекс європейської частини СРСР (читай: України, — **авт.**) було знищено окупантами чи евакуйовано на Схід, скорочення ВВП обмежувалося сорока відсотками...

Було б дуже наївно пояснювати кризу окремими помилками державного керівництва, нормативною неврегульованістю економічної сфери чи «прорахунками на місцях». «Об'єктивні труднощі перехідного періоду» та «хвороба росту», про які так полюбляють розводитися українські можновладці, не що інше, як прямі і безпосередні рецидиви тотального стратегічного збочення урядування доби незалежності. Вище державне керівництво України на чолі з Президентом Леонідом Кучмою, уряд попалися на гачок іноземних зайд, сприйняли запропонований іззовні курс «економічного розвитку». Який, за всіма канонами новітньої історії, має ймення неоколоніалізму. Ознаки економічних перетворень в нинішній Україні — це класичні, хрестоматійні ознаки неоколоніальної економічної моделі: імпортувати товари стає вигідніше, ніж виробляти, тенденції руйнування і демонтажу виробництва кінцевої продукції набули характеру незворотності, лише поволі жевріє «ринок» сировинного вивозу українських ресурсів. Фактично вся країна «здається» за демпінгову ціну, за мізерну кількість «зелених», зневажливо кинутих до нашого жебрацького капелюха рукою заокеанського лихваря.

На додаток до цього відбувається безпрецедентна за масштабами та безсоромністю «проекту» кампанія «економічно виправданого» зубожіння населення.

Інфляція «гаситься» відверто печерними методами — «консервацією» і невиплатою чесно заробленого. Українських громадян вилучено з великого приватизаційного процесу. Стратегічні об'єкти української економіки віддаються на поталу іноземному капіталові в обмін на дрібні кредити, які відразу ж перетворюються на політичні дивіденди збанкрутілої вітчизняної влади. Для того, аби добре уявити собі найближче майбутнє України, досить заглянути до шкільного підручника з історії та прочитати про долю латиноамериканських і африканських народів року десь так п'ятдесятого, а потім «аргументовано» зарахувати «європейську Україну» до шеренги «бананових республік», які вже півстоліття не можуть позбутися наслідків західного «благодійництва».

Ще можна було б на щось сподіватися, аби влада бодай удавала, що чухається. Та ні ж! За півроку уряд Валерія Пустовойтенка втнув безпорадну програму діяльності, та чим він зараз насправді керується, достеменно невідомо нікому. Балачки глави держави про те, що ось-ось настане щастя щонайменше всього прогресивного людства, чи, принаймні, української його частини, нагадують фантазії гоголівського Манилова: от, мовляв, добре було б побудувати тутечки місток та ставок. От було б гарно! Та не вмію.

Зрозуміло, що за таких умов у країні має з'явитися альтернативна політична сила, здатна покласти край розрусі.

Контурування економічної катастрофи в Україні стало передумовою формування опозиційного Кабінету міністрів. Опозиційний уряд — це потужний інтелектуальний центр партії «Громада», команда професіоналів, які знають відповідь на віковічне запитання «Що робити?». Ми зібралися для того, аби вже сьогодні, за лаштунками владної авансцени підготувати **реальну** програму виходу з кризи, сформувати підвалини потужного форсованого економічного прориву, забезпечити національний прогрес. У цьому наша відмінність від інших політичних структур. Ми прагматики і реалісти. Наші напрацювання — конкретні, маємо обгрунтовані пропозиції соціально-політичного й економічного розвитку, але в жодному разі не «прейскурант» гасел для полювання на виборця.

Ми підготували інтегральну програму відродження та розвитку України, яка отримала назву «Сто тижнів до гідного життя». Так, саме сто тижнів, а інакше кажучи, два роки, потрібно нам для якісного поліпшення умов життя українського народу, підняття рівня добробуту.

Унікальність програми полягає в жорсткому дотриманні двох стратегічних принципів її реалізації. По-перше, **всі наші напрацювання «прив'язані» до соціальних вимог моменту**. Сьогодні очевидно, що левова частка українського населення належить до аутсайдерів процесу соціально-економічних трансформацій. Нехтування їх інтересів матиме непередбачувані наслідки. Йдеться про можливе фізичне зникнення цілих суспільних прошарків, після чого говорити про економічні реформи не буде сенсу. Цю ситуацію ми здатні порятувати в першу чергу. По-друге, **наша програма передбачає органічну адаптацію нововведень до наявного стану справ.** Іншими словами, ми «конверсували» потенційну дискретність економічного розвитку. Всі наші пропозиції а ні на мить не погіршують економічну та соціальну ситуацію в Україні. Нам не потрібно чергового «перехідного періоду» з черговими ж таки «необхідними втратами історичного виробництва». **Реалізація нашої програми — це поступове, цілеспрямоване підвищення рівня добробуту громадян та зміцнення економічної потужності держави.**

Як уже було зазначено, українська економіка перебуває у такому стані, що жодними «шоковими» заходами справі не зарадиш. Час безанестезійного втручання у процеси реформ давно минув. Усупереч думці «пинзеників», шокове «лікування» української економіки сьогодні гарантує лише летальні наслідки для «хворого». Тривале «знахарство» вітчизняних горе-монетаристів унеможливило хірургічне вилучення недуги.

Ми напрацювали певну систему субординації, чи то ієрархії соціально-економічних проблем. **Першою чергою вимагає вирішення проблема заборгованості держави із заробітних плат, пенсій, стипендій та інших соціальних виплат.** Наприкінці минулого року опозиційний Кабмін презентував громадськості проект **закону України «Про універсальні компенсаційні сертифікати»**. Цей нормативний акт дозволяє швидко, ефективно та безболісно для державної скарбниці не тільки зняти проблему заборгованостей держави перед громадянами, а й розв'язати проблему неплатежів у комунальній та енергетичній сферах.

Наступне завдання, яке не можна відкласти, — проведення глобальної пенсійної реформи. Ми вважаємо, що оптимальним шляхом реалізації задуму справедливої реформи пенсійного забезпечення є втілення ідеї персоніфікації пенсійних нарахувань та встановлення розмірів пенсій залежно від часу праці та розміру офіційно отриманих доходів. На черзі — створення незалежного від примх виконавчої влади Пенсійного Фонду нагромадження із запровадженням заповіту пенсійних заощаджень.

Якщо говорити мовою цифр, то зазначу, що наша програма дозволяє до кінця 1998 року вийти ледь не на стогривневий пенсійний рубіж (98 грн.), а протягом 1999 року середній розмір пенсій складатиме 141 гривню.

Потребує негайної реформи система охорони здоров'я. Це, без перебільшень, завдання першочергової ваги. Невтішна статистика свідчить, що нація просто вимирає, перетворюється на націю калік. Демографічна криза розвивається у арифметичній прогресії.

Ми розробили програму, яка дозволить відновити безкоштовне, якісне, ефективне лікування населення, покращить систему соціального медичного обслуговування за рахунок збільшення діапазону послуг інституту страхової медицини.

Ще одна проблема сучасної України, яка, як кажуть у народі, вже всім «у печінках» — **проблема приватизації.** Світові шедеври трагікомедійного жанру просто тьмяніють на тлі «української приватизації». Сяк-так вирішені питання кількісної приватизації, але зиску з того цілковитий нуль. Показники свідчать, що приватизовані підприємства працюють так само, а часто-густо значно гірше, ніж залишені у державній власності.

Тим часом владні «верхотури» вже підготували план великої приватизації, що може реалізуватися лише через залучення іноземних коштів, позаяк національному капіталові бракує потужностей для рівноправного включення у процес роздержавлення засобів виробництва.

Тому ми вважаємо, що треба запровадити мораторій на велику приватизацію до того часу, поки не буде відпрацьовано програму великої приватизації, опертої на принципи жорсткого державного протекціонізму національного товаровиробника. Необхідно забезпечити надійний та вигідний доступ громадян України до їх власності, а вже потім проводити велику приватизацію. Але таку, де конкурують не гроші, а проекти розвитку виробництва, запропоновані трудовими колективами та власниками національного капіталу. Ці нові, але наші власники, мусять взяти на себе весь тягар проблем соціальної інфраструктури, інвестування виробництва і т. ін. Лише тоді інвестиції будуть слугувати справі підвищення ефективності виробництва, а не виступатимуть «голою» формою отримання прибутків.

Нами передбачені і превентивні механізми захисту від фальсифікації бізнес-планів та проектів розвитку підприємств, що приватизуються. Зокрема, пропонується, щоб акції підприємств залишалися в заставі у держави аж до моменту виконання проектних зобов'язань.

Зрозуміло, що людина, яка розбирається у економічних проблемах, поставить запитання: а за чий кошт, ви, шановні, збирається все це зробити? Адже очевидно, що реалізація вищезазначених завдань потребує такого обсягу фінансових ресурсів, що годі сподіватися навіть на легендарні Полуботкові скарби.

І тут, мабуть, час сказати про ще один стратегічний резерв напрацювань опозиційного Кабінету міністрів.

Плетиво соціально-економічних проблем являє собою систему, ланцюг певних протиріч та неузгоджень, які можна вирішити лише у синхронному режимі. Жодна ланка цього ланцюга не є цілковито автономною. Тому наша програма економічних перетворень базується на своєрідній аксіомі — залежності задумів від реальних можливостей. Йдеться про вирішення проблеми податків, як форми акумуляції надпотужних ресурсів для розв'язання вищеокреслених завдань.

Податкова система сучасної України являє собою царство цілковитого хаосу. Не лише платники податків, але й самі фіскальні органи не відають, скільки, з кого й за що брати? Це ареал розквіту корупції й посадових зловживань.

Тому **реформа податкової системи є первісним ключем до економічних прогресивних перетворень у країні загалом.** На перший погляд, наша концепція податкових трансформацій є дещо дивною. Адже **ми пропонуємо значно збільшити надходження до державного бюджету шляхом... різкого скорочення видів податків та податкових ставок.** Зокрема, планується вдвічі зменшити податковий тиск для юридичних осіб та втричі для громадян, повністю реструктуризувати розрахункові ландшафти податкової системи. Аналіз перспективних розрахунків показує, що запровадження такої системи — прямий шлях до ефективно діючих механізмів оподаткування. Реалізація нашої концепції, викладеної в проекті нового Податкового кодексу, підготовленого опозиційним урядом, робить економічно невигідним приховування прибутків. **Навіть тіньова економіка буде змушена «засвітитися» через нерентабельність тіньового «підприємництва». За найскромнішими підрахунками, обсяги податкових надходжень до державного бюджету зростуть на десять (!) мільярдів гривень, які й будуть використані в соціальній сфері.** А головне — населення матиме можливість не тільки отримувати, але й заощаджувати кошти...

... Паралельно з податковою **необхідно здійснювати бюджету реформу.** Наша концепція регіональної політики базується на принципах адміністративно міцних, економічно сильних регіонів.

Саме там, на місцях, повинні залишатися кошти, а центр для своїх потреб буде отримувати чітко встановлені субвенційні квоти в централізованому державному бюджеті.

Своєю чергою, бюджетна реформа покличе до життя реформу адміністративну. Сьогодні в Україні існує кілька рівнозначних епіцентрів кулуарно-владного впливу та компетенцій. Але реально ніхто ні за що не відповідає. Уряд перетворився на примітивний партійний клуб і занурився у передвиборні перегони, Президент заморився вихвалятися «зменшенням росту темпів падіння» та врешті-решт оголосив опозицію... самому собі. Це вже навіть не симптоми...

Опозиційний Кабмін виступив з ідеєю реальних якісних змін структури влади. На зміну сучасному бутафорському уряду мусить прийти дієздатний, реально діючий центральний орган виконавчої влади. Необхідно також нівелювати узурпаторські функції глави держави, законодавчо захистити молоду українську демократію від авторитарних апетитів окремих «керманичів» та «арбітрів», підпорядкувати місцеві адміністрації Кабінетові міністрів. Одне слово, створити ефективну виконавчу владну вертикаль. «Конверсія» паралельних функцій різнобарвних декоративних владних підрозділів дозволить скоротити багаточисельну братію державного чиновництва на третину.

Наші інтегральні напрацювання за два роки, за сто тижнів дозволять легалізувати і збільшити доходи громадян, оптимізувати виробництво на національних підприємствах, створити нові робочі місця, зробити соціальну політику безумовним пріоритетом, значно збільшити надходження до державного бюджету.

Звичайно, це лише контурний, подекуди спрощений варіант пояснення нашого плану розвитку. На жаль, брак газетної площі не дозволяє розкрити всі механізми реалізації нашої програми.

Насамкінець зазначу: ми не прагнемо влади заради самої влади. Влада — лише засіб розв'язання проблем народу. Влада з іншою метою порядним людям не потрібна. Наша програма називається «Сто тижнів до гідного життя». Гідне життя для всього народу — кінцевий пункт наших задумів, єдина мета.

P. S. **Надруковано в рахунок квоти групи «Єдність» Верховної Ради України.**

Олександр ТУРЧИНОВ,
міністр економіки опозиційного уряду партії Всеукраїнське об'єднання «Громада»,
доктор економічних наук.

«Інтерсупутник»: від політики – до бізнесу

У СТАТТІ «Чи дивитиметься світ УТ у XXI столітті?» («ГУ» 14.11.97 р.) повідомлялося, що 17—22 листопада у Варшаві має відбутися XXVI сесія Ради МОКЗ «Інтерсупутник», на якій розглядатиметься заява України про приєднання до МОКЗ «Інтерсупутник». За докладнішими роз'ясненнями з цього питання оглядач «Голосу України» Віталій Абліцов звернувся у регіональне Представництво МОКЗ «Інтерсупутник» по південно-західних країнах СНД до голови Представництва в Україні та Республіці Молдова Сергія ПЕТРИЩЕВА.

— Пане Петрищев, чим закінчився для України розгляд питання про приєднання уряду України до МОКЗ «Інтерсупутник»?

— На XXVI сесії Ради МОКЗ «Інтерсупутник» питання про прийняття України в члени організації вирішено позитивно: Україну де-юре було прийнято в члени Міжнародної міжурядової організації космічного зв'язку «Інтерсупутник», і вона стала 23-ю країною-учасницею.

Повноправним членом організації де-факто Україна стає після переказу мінімального часткового внеску в 13000 доларів США до статутного фонду організації.

МЗС України, згідно з постановою КМ України № 649 від 28.06.97 р., належить ще здійснити необхідні процедури, пов'язані зі вступом до «Інтерсупутника», з подальшим оповіщенням штаб-квартири Організації про прийняті урядом України рішення. Такі, як організація прийняття Протоколу про внесення поправок до Основної угоди «Інтерсупутника», призначення учасників від України для підписання Експлуатаційної угоди, призначення персонального голови до Ради організації. Тим самим закінчиться півторарічний підготовчий етап процедури приєднання, який розпочинався з питань підготовки, а в подальшому — проведення консультацій, зустрічей, переговорів у МЗС, Міністерстві зв'язку, Національному космічному агентстві України. Особливо великий внесок в організацію вступу України до «Інтерсупутника» зробили керівники та відповідальні працівники НКАУ: генеральний директор О. Негода, його заступники В. Комаров і Е. Кузнецов, начальник управління В. Каневський, спеціалісти Ю. Бурикін, С. Гуменюк, Є. Уласенко, Ю. Бадичев, а також працівники МЗС і Кабміну України.

— Які послуги, відмінні від послуг, що їх надають сьогодні «Інтелсат», «Євтелсат», збирається запропонувати «Інтерсупутник»? Які конкурентоспроможні переваги організації?

— Ми пропонуємо національним телерадіокомпаніям і операторам електрозв'язку ємності транспондерів на сучасних потужних супутникових моделі А-2100 виробництва «Локхід-Мартін» (США), що забезпечують якісну роботу і високу ступінь надійності. І ще одна важлива обставина. Ми будуємо стратегію свого розвитку на двох основних принципах, які вигідно відрізняють нас від конкурентів. По-перше, це прямий (без посередників — уповноважених учасників Експлуатаційної угоди) доступ до космічного сегмента для всіх ліцензованих телерадіокомпаній і операторів електрозв'язку, незалежно від їх членства в організації. Це не тільки скорочує бюрократичні процедури, а й значно здешевлює послуги супутникового зв'язку (за різними джерелами, на 15—70%). Ми утримуємо порівняно низькі та цілком конкурентоспроможні тарифи, однакові і для членів організації, і для інших клієнтів. По-друге, ми надаємо своїм партнерам комплексні послуги, що було затребувано передусім компаніями США, Японії, Європи ще тоді, коли наші давні члени недосить добре орієнтувалися на ринку послуг. До переліку послуг можна віднести також консультації і сприяння телерадіокомпаніям та операторам електрозв'язку в організації будівництва нових земних супутникових станцій, заява їх у МСЕ тощо. Наприклад, для будь-яких українських операторів електрозв'язку «Інтерсупутник» має змогу надати обладнання Телефонної земної станції (ТЗС) за вартістю: ТЗС — 4 канали — 62 000 дол. США, ТЗС — 8 каналів — 109 600 дол. США за комплект (без урахування страховки, доставки, митного збору і ПДВ). Вартість надання послуг супутникового міжнародного і міжміського телефонного зв'язку в глобальній системі «Інтерсупутник» (для будь-якої кількості трафіка в різних напрямах) за хвилину телефонного з'єднання становить (з урахуванням ПДВ) у доларах США: ТЗС-ТЗС — 0,48; з Москвою —0,82; із Західним і Східним Сибіром і Далеким Сходом — 1,00; Закавказзям і Середньою Азією — 1,12; Північною і Центральною Америкою — 1,64; Азією —2,68. Оренда каналів на місяць можлива за ціною (з урахуванням ПДВ) у доларах США: ТЗС-Московський телепорт — 1 канал (64 кбіт/сек) — 4 116; ТЗС-ТЗС —1 канал (64 кбіт/сек) — 3 876 (на рівні міжнародних стандартів).

— Поясніть механізм створення національних супутникових каналів телерадіомовлення. У скільки це обійдеться вітчизняним телерадіокомпаніям?

— Для початку слід зазначити, що технічні характеристики транспондера у супутника «ЛМІ-1» в орбітальній позиції 75 Є (частотна смуга 27 МГц ЕІІМ по краю зони обслуговування 45 дБВт у Ku-діапазоні дає змогу організувати телемовлення одного аналогового каналу телерадіомовлення й одного цифрового (Digital TV) у стандарті MPEG-2) з терміном експлуатації з 1 січня 1999 року по 31 грудня 2013 року дадуть змогу всім російськомовним власникам комплектів супутникового телебачення приймати програми практично всіх популярних російських телеканалів — ГРТ, НТВ, РТР, ТВ-6, СТС, АСТ, ТВ-Центр та інших на антени діаметром 0,9—1,2 метра по всій Євро-Азіатській зоні покриття від Праги до Владивостока, в тому числі на території України на антени діаметром 0,66—0,9 метра. Організація українських супутникових каналів телерадіомовлення надає унікальну можливість українським телерадіокомпаніям опинитися на супутнику «ЛМІ-1» сусідами з відомими російськими телеканалами і в центрі уваги всіх їхніх телеглядачів, а також накрити своїм сигналом основні регіони компактного проживання українців. Вартість річної оренди одного транспондера при цілодобовому завантаженні становить 2,65—2,75 млн. дол. (залежно від терміну оренди). Необхідно також придбати передавальну супутникову станцію вартістю 1—1,5 млн. дол. залежно від комплектації, яку змонтовано в контейнері розміром 6000 х 3000 х 2500 мм, і антену діаметром 7,2 метра, що займає площу 10 х 8 м при монтажі на даху будинку і працює в автономному режимі. Обов'язково телерадіокомпанії повинні мати ліцензію Національної ради з телебачення та радіомовлення на право супутникового телерадіомовлення, а також ліцензії Держкомзв'язку України.

— Коли офіційно відкриється Представництво МОКЗ «Інтерсупутник» у Києві?

— Після вступу України в члени «Інтерсупутника» ми офіційно подали документи на акредитацію до КМ України і МЗС. Нині вони — на розгляді. Найближчим часом питання має бути розв'язано позитивно, бо уряд України, поділяючи цілі та принципи діяльності МОКЗ «Інтерсупутник», прийняв рішення про приєднання та взяття на себе зобов'язань, що випливають із Основних документів МОКЗ «Інтерсупутник» і факту вступу до організації.

Консультації з питань взаємодії можна отримати в Москві за тел.: (095) 241-45-75, 244-03-33, факс 253-99-06; у Києві — (044) 216-10-11.

На завершення нашого інтерв'ю хочу привітати від імені дирекції «Інтерсупутника» і від себе особисто журналістів колективу редакції газети «Голос України», своїх земляків з міста Лубни на Полтавщині, а також усіх мешканців України з настанням Нового року за східним календарем. Зичу всього найкращого в житті, а Україні — досягти в новому, 1998 році космічних висот у справі розвитку супутникового зв'язку і телерадіомовлення.

Фейлетон

ФІРМА «Капіталсервіс» усміхнулася фізичному обличчю вітчизняних лобістів, викинувши у роздрібну торгівлю електронну іграшку «тамагочі-депутат».

Цяцька для дорослих

Ринок електронно-розважальної індустрії відреагував на пропозицію падінням цін, трьома перестрілками конкурентів і відкриттям банківського рахунку для особи, наближеної до президента. Нова цяцька поставила під загрозу зриву виборчу кампанію, бо кількість кандидатів на місце в парламенті одразу перевищила кількість кандидатів на місце у тролейбусі. Бізнесмени і політики, урядовці і голови колгоспів, тицяючи пальцями на кнопочки і зазираючи у дисплей мініатюрного комп'ютерного дива, відчували задоволення, подібне до оргазму. Під час футбольних поєдинків трибуни, заповнені об'єднаними демократами, скандували «Та-ма-го-чі де-пу-тат», а під стінами парламенту стояли лобісти з розгорнутими транспарантами: «Хай живе!»

Хто не викохував свого депутатика, шукав його по місту, гасаючи від крамниці до крамниці. І таки було за чим. У кожній іграшці жив маленький народний обранець з неабияким апетитиком. Його здоров'я, добробут, а головне каденція, залежали цілковито від власника цяцьки, себто виборця. І це задовольняло усіх. Одні тішили своє самолюбство, що таки купили депутата за гроші. Інші не склеплювали очей навіть уночі, тривожно зазираючи у віконце дисплея, чи бува не прокинувся його підопічний, щоб збігати до вітру. Були й такі, що знущалися з депутата нещадно, залишаючи його по три місяці без платні, позбавляючи депутатської недоторканності і називаючи віч-на-віч маріонеткою. І хоч як дивно, маленький народний обранець задовольняв геть усіх, особливо лобістів. Адже що палкіша була турбота про тамагочі-депутата, то швидше через парламент проходив той чи інший законопроект. Представники державної податкової адміністрації тішилися тепер, що запровадили митні збори під час перетину пішоходами районів у місті, акцизний збір на пташиний послід і ПДВ — на послуги вітчизняних повій. Містом блукали повії з електронно-касовими апаратами під пахвою.

Уряд домігся з допомогою вирішального голосу тамагочі не лише скорочення кількості офіційних свят, а й життєвого рівня трудящих, які купували цяцьку з вочевидь садистськими намірами. На відміну від вітчизняних товаровиробників. З легкої руки тамагочі розпочалася нова доба спільних підприємств. В кафе розмовляли англійською, за кермом автомобіля — корейською, на роботі — німецькою мовами. Про українську згадували вночі, вимагаючи борщу, сала і маленької втіхи. Народний обранець тамагочі став всенародним. Лобісти розуміли його — він розумів лобістів.

Починалося, як правило, з маленької забаганки. Тамагочі волів очолити якийсь із парламентських комітетів, потім влаштуватися у місті, як тамагочі — багатокімнатна квартира у центрі, офіс з вікнами на історичну пам'ятку або в гіршому разі — на Дніпро, «мерседес», пакетик привілейованих акцій нафтопереробного заводу, дачка з басейном під дахом і з тенісним кортом. Послуги тамагочі, як-то: підхід до мікрофона або його захоплення у сесійній залі, мобілізація членів профільного комітету на голосування в потрібному руслі, викид компромату на опонентів під час обговорення того чи іншого питання тощо оплачувалися залежно від курсу валюти, рівня інфляції і ваги. Рух коштів на банківських рахунках тамагочі і власника комп'ютерної іграшки висвітлювали в режимі реального часу в мініатюрному віконечку. Найбільше заробляли тамагочі, які втілювали в життя податкові, фінансові, бюджетні реформи. За операції під кодовою назвою «Реструктуризація» лобісти давали шалені гроші, індексовані залежно від погіршення погодних умов і зростання кров'яного тиску тамагочі. Мас-медіа час від часу цікавилися, що замовляє своєму депутатику президент країни, прем'єр-міністр і голова парламенту. Казали, президент накупив цяцьок, щоб мати парламентську більшість голосів у парламенті. І раптом на ринку стався вибух: тіньовий сектор викинув фальшивого тамагочі. Цей грошей, акцій, нерухомості не брав, бо не давали, але був багато меткіший за справжнього, зчинивши неабияку паніку в суспільстві. Під стінами парламенту і президентської адміністрації вже тріпотіли нові транспаранти в пікетах лобістів: «Наші депутати зібрали голоси для імпічменту!», «Подивіться в очі комуністу тамагочі!» тощо.

Конституційний суд тепер сидить і з'ясовує, який тамагочі справжній. Подейкують, що тамагочі-депутата підкинув через кордон Міжнародний валютний фонд. Хтозна, може, й так, бо кажуть, що чимало лобістів з глузду вже зсунулися. Проте якби в нас не було тамагочі, ми його вигадали б. І справжнього, і фальшивого. І назвали б це соціальною справедливістю.

Григір ЧОРНИЙ.

Купуючи офісні меблі у Енран-Акрос, Ви підтримуєте національного виробника і економите гроші.

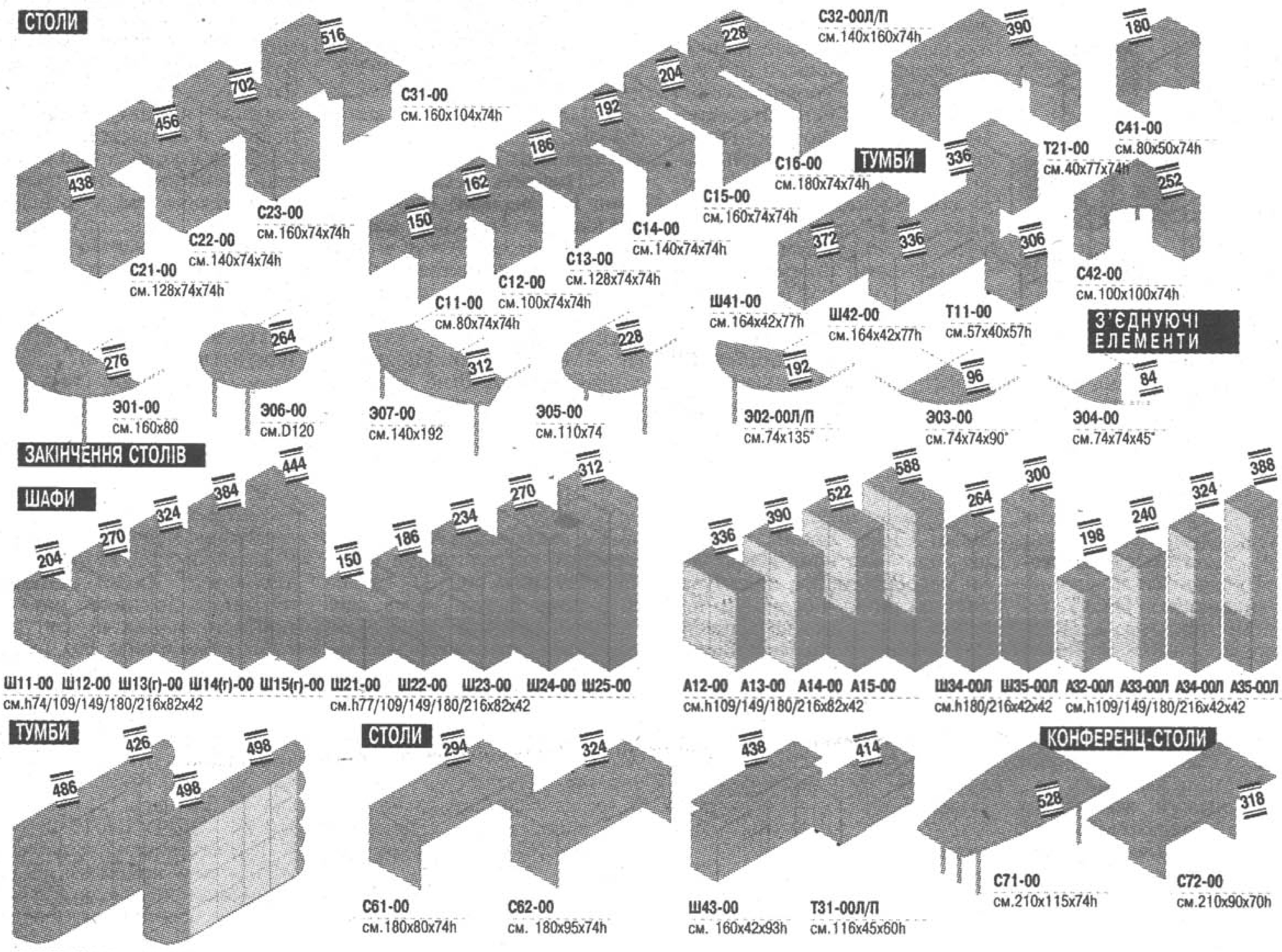

☞ Ціни вказані у гривнях. ☞ Доставка і монтаж меблів — безплатні.

Енран-Акрос створив ці меблі, використовуючи новітні німецькі технології та досвід провідних фахівців. Ось чому вони такі якісні, практичні та зручні.

А те, що виробництво налагоджене в Україні, дозволило установити і утримувати ціни на ці меблі майже у півтора рази нижче імпортних аналогів.

Ніколи меблі такого високого класу не були такими доступними.

Ви також можете зекономити на покупці офісних меблів.

НВЦ: павільйон №4, тел. 251-9272;
Акрос-Трейдінг: вул. Довженка, 14; тел.: 241-7985, 241-7986; вул. Польова, 21; тел.: 457-1676, 457-1677;
Магазин «Братіслава»: пр. Возз'єднання, 5, тел. 552-0272;
Енран-Комфорт: вул. Біличанська, 1, тел. 450-9792; бул. Верховної Ради, 12, тел. 552-3385;
Або зателефонуйте 054 (Укрпейдж) і залиште свій телефон для абонента #8888. Ми зв'яжемося з Вами протягом 15 хвилин.

Наші партнери:
Дніпропетровськ: (0562) 781-727, 448-957,
Харків: (0572) 123-966,
Львів: (0322) 271-913, 271-912,
Херсон: (6552) 242-476,
Одеса: (0482) 697-563,
Суми: (0542) 220-219.

Особливі умови для державних установ

Гарантія — 2 роки

Енран-Акрос
ВІКНА ТА МЕБЛІ

Новий колір — темний горіх

Электродвигатели

Общепромышленные АИР, 4А, 5А, 4АМНУ, 4АМУ до 400 кВт
Взрывозащищенные АИУ, АИМ, ВА, ВАО, ВРП до 630 кВт
Крановые МТ, 4МТ, АМТ до 160 кВт

Низковольтная аппаратура
Эмальпровод (обмоточный)
Металлопрокат (чёрный)
Вентиляторы
Насосы

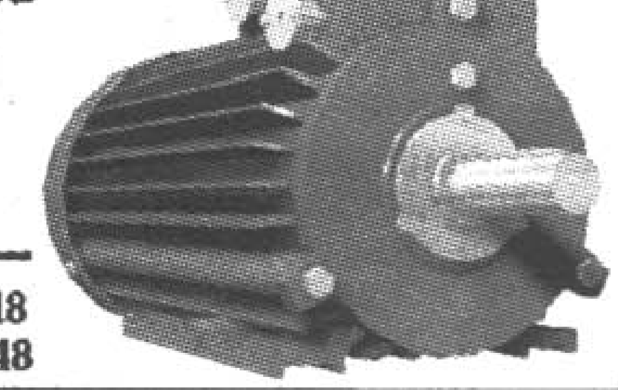

Ведис
Тел.: (095) 911-9018
Факс: (095) 911-2948

ТЕНТЫ

изготовление ремонт

на любой автомобиль, прицеп, полуприцеп

СРОК ИЗГОТОВЛЕНИЯ - 3 ЧАСА

СКИДКА 10%

г. КИЕВ 564-84-55
(044) 564-84-67

До відома акціонерів ВАТ «Уманський завод Мегомметр».

Правління відкритого акціонерного товариства «Уманський завод Мегомметр» повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, що відбудуться 3 квітня 1998 року.

Початок зборів о 12.00 за адресою:

258900, Черкаська область, м. Умань , вул. Радянська, 49, зал засідань ВАТ.

Реєстрація з 8.00. При собі мати паспорт.

Порядок денний

1. Звіт правління про роботу ВАТ за 1997 рік та перспективи діяльності в 1998 році.
2. Звіт ревізійної комісії
3. Затвердження результатів діяльності ВАТ за 1997 рік.
4. Внесення змін та доповнень до установчих документів ВАТ.
5. Дообрання ради акціонерів.

Довідки за тел. (04744) 5- 27- 25

Правління ВАТ.

ДО УВАГИ АКЦІОНЕРІВ ВАТ «ПОЛТАВСЬКИЙ ХЛІБОКОМБІНАТ»

2 квітня 1998 року о 10-й годині у приміщенні актового залу Полтавського нафтового геологорозвідувального технікуму (Полтава, вул. Раднаркомівська, 2-а) відбудуться загальні збори акціонерів.

Реєстрація учасників з 8-00.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ

1. Звіт голови правління про результати роботи за 1997 рік.
2. Затвердження звіту ревізійної комісії та висновків по річному балансу.
3. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.
4. Внесення змін до порядку ведення реєстру акцій.
5. Затвердження положення про спостережну раду товариства.
6. Вибори спостережної ради.
7. Затвердження основних показників діяльності товариства на 1998 рік.
8. Про виплату дивідендів.

Для участі у зборах потрібно мати документ, який посвідчує особу. В разі, якщо ви особисто не можете взяти участь у загальних зборах акціонерів, просимо вас надіслати доручення на передання права вашого голосу голові правління або іншій уповноваженій особі за адресою: Полтава, вул. Комарова, 10-а, ВАТ «Полтавський хлібокомбінат»

ПРАВЛІННЯ.

ВАТ «АТП-15163»

повідомляє про загальні збори акціонерів ВАТ, що відбудуться 27 березня 1998 року об 11-й годині за адресою: Одеса, Балтська дорога, 71 (автобус № 105 до зупинки «ВАТ «АТП-15163»)

Порядок денний

1. Звіт правління про результати фінансової та господарської діяльності ВАТ «АТП-15163» за 1997 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Внесення змін до статуту.
4. Про зменшення статутного фонду.
5. Обрання спостережної ради ВАТ «АТП-15163»
6. Про внесення змін до окремих положень, що регулюють діяльність ВАТ.

Реєстрація учасників зборів з 8.00.

При собі мати паспорт.

Довідки за телефонами: 20-30-16, 23-89-22.

ПРАВЛІННЯ ВАТ «АТП-15163».

Правління ВАТ «Гуляйпільський завод лакофарбових виробів»

повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 5 квітня 1998 року о 9.30 за адресою: Гуляйполе Запорізької області, вул. III Інтернаціоналу, кінотеатр «Космос».

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Звіт правління товариства про результати фінансової та господарської діяльності ВАТ за 1997 рік. Основні напрями діяльності на 1998 рік.
2. Звіт спостережної ради та ревізійної комісії.
3. Внесення змін та доповнень до статуту та внутрішніх нормативних документів товариства.
4. Про склад правління та інших органів.
5. Затвердження плану розподілу прибутку на 1998 рік.

Для участі в зборах мати при собі документ, що засвідчує особу акціонера.

Довідки за телефонами: (06145) 4-12-62, 4-16-75.

Правління ВАТ «Гуляйпільський завод лакофарбових виробів».

Правління ВАТ «Шполянський цукровий завод»

повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів.

Збори відбудуться 2 квітня 1998 р. о 12.00 за адресою: м. Шпола, вул. Слободська, 100, «Будинок культури цукрового заводу».

Порядок денний

1. Звіт про діяльність ВАТ у 1997 р.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Внесення змін до статуту ВАТ.
4. Вибори керівних та контролюючих органів.
5. Різне.

Початок реєстрації о 10.00.

Авто-Тракторные ЗАПЧАСТИ

ПОРШНЕВЫЕ ГРУППЫ
ВКЛАДЫШИ
ТОПЛИВНАЯ АППАРАТУРА
ТУРБОКОМПРЕССОРЫ

ЧП "СПАРК"
Киев, пр. 50-летия Октября, 10-В
Тел./факс: (044) 474-4177

Арбітражний суд Кіровоградської області (316024, Кіровоград, вул. Луначарського, 29) за позовом акціонерного комерційного агропромислового банку «Україна» порушив справу № 1021/8 від 26.12.97 р. про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю упроваджувального виробничого підприємства «Шлях» (316050, Кіровоград, вул. Карла Маркса, 31/36; розрахунковий рахунок 26001200535001 у дирекції банку «Україна» по Кіровоградській області, МФО 323011).

Претензії кредиторів та можливих санаторів приймають протягом одного місяця з моменту опублікування оголошення.

Транспортні коридори

Агрегат не «по зубах»

Через Україну проходить низка трубопроводів, якими в Європу перекачується газ російського «Газпрому». В пік їхнього прокладання майже 20 років тому виникла потреба у газоперекачувальних агрегатах (ГПА). Тодішній Сумський машинобудівний завод імені Фрунзе щороку міг виготовляти їх максимум 120. Проте така кількість не могла забезпечувати всі газопроводи СРСР.

Тому на «українські» відрізки трубопроводу Уренгой—Помари—Ужгород й інші газомагістралі здебільшого було закуплено та встановлено газоперекачувальні агрегати іноземних фірм. Навіть поблизу АТ «Сумське машинобудівне науково-виробниче об'єднання ім. М. В. Фрунзе» діє компресорна станція, на якій змонтовано обладнання італійської компанії «Новопиньйоні».

— Як правило, іноземні газоперекачувальні агрегати, встановлені під час прокладання трубопроводів, уже відслужили 15—20 років, тобто свій експлуатаційний термін, — каже начальник департаменту насосно-компресорного обладнання АТ «СМНВО ім. М. В. Фрунзе» Валентин Рибницький. — А це і є та критична межа, після якої вони потребують заміни, суттєвої реконструкції.

Нині витрачається чимало валюти, щоб утримувати це обладнання у робочому стані. Адже вартість лише одного агрегата на світовому ринку становить до 5 мільйонів доларів.

Для АТ «СМНВО ім. М. В. Фрунзе» — одного з провідних у світі постачальників надійних та ефективних ГПА (вони успішно працюють в Аргентині, Ірані, Болгарії, Польщі, Узбекистані, Туркменистані, Росії та інших країнах) — не проблема заміна іноземного обладнання на вітчизняне. Спеціалісти об'єднання налагодили обслуговування з монтажу та виведення власних агрегатів на проектні потужності. Слід до цього додати, що система автоматичного управління ГПА реалізована на базі мікропроцесорів нового покоління з використанням

кольорових моніторів і здійснює зв'язок з вищим рівнем управління цеху й компресорної станції. Блочно-контейнерний монтаж газоперекачувальних агрегатів забезпечує можливість їх експлуатації на відкритих майданчиках у кліматичних зонах з температурою повітря від -40° С до +45° С. Висока заводська готовність ГПА дозволяє також провадити монтажні роботи із застосуванням індустріальних методів будівництва, що значно прискорює введення в експлуатацію компресорних станцій.

Як не прикро, продукція АТ «СМНВО ім. М. В. Фрунзе» поки що не «по зубах» українським газоперекачувальним службам. За останні два роки ними закуплено лише 20 агрегатів, що практично не змінює критичної ситуації з використанням обладнання, яке відслужило свій термін. Стільки ж замовлень надійшло на цей рік. До того ж бартерні умови взаєморозрахунків газом не дуже задовольняють фрунзенців, бо головні комплектуючі їм доведеться купувати за валюту.

Тому сумські ГПА, яких сьогодні щороку виготовляють до 70, в основному експортуються. Після поїздки Президента Леоніда Кучми до Туркменистану в об'єднання відкриваються можливості для збільшення виготовлення газоперекачувальних агрегатів для нової мережі газопроводів цієї країни.

Разом з тим проблеми реконструкції, заміни іноземних ГПА в Україні поставатимуть дедалі гостріше з кожним наступним роком. Відкладати їх розв'язання на майбутнє не можна. Адже держава має значні газові надходження саме завдяки експлуатації магістральних газопроводів, по яких йде російський газ у Європу. І наші позиції на ринку транзитних послуг значною мірою залежатимуть від стану нафтогазопроводів.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Суми.

«Урок німецької» для вінницьких бізнесменів

Малий і середній бізнес на Вінниччині перебуває нині в жалюгідному стані. Досить сказати, що половина його представників уже згорнула свою діяльність. А чим займається решта? Робота 54 відсотків підприємницьких структур характеризується добре відомою фразою: купи — продай. Купують і продають здебільшого чужий товар, то зрозуміло, на чий млин ллють воду. Тільки 13 відсотків підприємств виробляють промислову продукцію, 11 — зводять будівлі.

— Така діяльність, за нинішніх умов, погодьтеся, ніяк не сприяє розбудові економіки, навпаки, — каже заступник голови облдержадміністрації, кандидат економічних наук Сергій Романюк. — Зовсім інша ситуація в Німеччині. Щоб ознайомити з нею наших бізнесменів, облдержадміністрація організувала для них своєрідний «урок німецької».

Йдеться про науково-практичну конференцію «Проблеми активізації розвитку малого і середнього бізнесу. Досвід Німеччини». В її проведенні вінничанам допомогли наше Міністерство економіки і німецьке товариство Карла Луйсберга. Директор фірми «Феннер Менеджмент Консалтинг ЛТД», доктор, професор Гюнтер Фроне розповів про давні традиції, що має в його країні малий і середній бізнес, де зайнято дві третини всього працездатного населення. А все тому, що держава піклується про розвиток цієї структури. З цього приводу розроблено цільові програми. Дуже важливо, зауважив гість, що малому бізнесу в них дають дихати, а не перекривають кисень, накидаючи податковий зашморг.

Досвід Німеччини, зазначалося на конференції, — це той випадок, коли варто й свого навчатися, і чужого не цуратися.

Віктор СКРИПНИК.

Вінниця.

Оголошення

Хроніка. Факти. Події

● *Гавана*

Торгувати і розвивати науку

Міністр закордонних справ України Геннадій Удовенко відвідав Кубу з офіційним візитом. Він наголосив, що пріоритетом у відносинах між Гаваною та Києвом залишаються розвиток торговельно-економічного і науково-технічного співробітництва.

● *Пномпень*

Шанс для принца

Вихід із камбоджійської кризи запропонувала «трійка» АСЕАН у складі міністрів закордонних справ Індонезії, Таїланду і Філіппін. Ідея полягає в тому, щоб принцові Нородому Ранариту надати гарантії безпеки, і тоді він повернеться на батьківщину з Таїланду, де перебуває у вигнанні. У Камбоджі Ранарит постане перед судом, як того вимагає камбоджійський лідер Хун Сен — його зведений брат, а потім одержить амністію від батька — короля Сіанука. Цей план, на думку «трійки», розчистить принцові шлях до участі у липневих виборах у Камбоджі. Нагадаємо, що влітку минулого року Хун Сен звинуватив принца у підготовці змови та зв'язках із «червоними кхмерами». У Камбоджі спалахнула війна, Ранарит утік за кордон.

● *Нікосія*

На Олімпі – ветерани другої світової

Президентом Республіки Кіпр переобрано на другий п'ятирічний термін досвідченого політичного діяча, ветерана другої світової війни 78-річного Глафкоса Клірідіса. У другому вирішальному турі виборів він зумів випередити свого сильного суперника, колишнього міністра закордонних справ 60-річного Георгіоса Якову.

● *Вашингтон*

Чи отримав «Великий зануда» свої краватки?

Журналові «Ньюсуїк» вдалося одержати копії послань, якими обмінювалися через комп'ютерну мережу Моніка Левінська (ймовірна коханка Білла Клінтона) та її наперсниця Лінда Тріпп. У них згадується якийсь «Великий зануда», з ким Левінська підтримувала зв'язок, а також його дружина «Бабба». В одному з листів, надісланих електронною поштою, Левінська скаржиться на те, що «Великий зануда» навіть не зробив спроби поздоровити її з днем Св. Валентина — святом закоханих. В іншому посланні вона висловлює надію, що її подарунки — кілька краваток — вчасно дійдуть до нього.

● *Москва*

Дорогою до Рязані

Генерал армії, колишній міністр оборони РФ Павло Грачов потрапив в аварію, коли прямував у Рязань до родичів. Джип, у якому був він і його супутники, перевернувся. Одна жінка загинула. Стан Грачова, за оцінками фахівців, середньої тяжкості. Йому ушкоджено головний мозок. Пацієнт перебуває при пам'яті.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Поки «грім» не вдарив...

***ГЕНЕРАЛЬНИЙ** секретар ООН Кофі Аннан, найімовірніше, завтра відвідає Багдад з метою пошуку дипломатичних шляхів урегулювання конфлікту між Іраком та міжнародною спільнотою. Про це заявив міністр закордонних справ Іраку Мухаммед Саїд ас-Саххаф. Можливо, це буде одна з останніх спроб розв'язати кризу мирним шляхом.*

Глава іракського зовнішньополітичного відомства підтвердив, що його країна готова співробітничати з групами міжнародних інспекторів, якщо до їх складу ввійдуть по два представники від кожної з п'яти країн—постійних членів Ради Безпеки. Але зміна настроїв у Багдаді залежно від зміни настроїв у Вашингтоні вже втомила, як заїжджена платівка.

Таку позицію Іраку відкидають у США та Великобританії, котрі наполягають на безумовному допуску членів спецкомісії ООН на всі «президентські об'єкти». Та Ірак (на даний момент) до палаців нікого, крім — мабуть, друга всього іракського народу та його захисника Володимира Жириновського — пускати не збирається. Таким чином, не зрозуміло, як можна врегулювати кризу. Можливо, Кофі Аннан придумав новий нестандартний хід...

Проте радник президента Саддама Хусейна генерал Амер ас-Сааді вітав прибуття до Багдада технічної комісії ООН, до завдання якої входить уточнення місце розташування закритих іракцями для експертів ООН «президентських об'єктів». Це схоже на чергову спробу потягти час — трюк більш ніж знайомий.

А підготовка до війни йде повним ходом. Називають кілька можливих дат початку. Також і 26 лютого — на новий місяць, коли над Іраком арабська ніч розкине чорне покривало і в американських льотчиків буде мінімум ризику. Розробники операції «Грім у пустелі» очікують, що кількість жертв серед іракського цивільного населення та військовиків у разі силової акції проти Багдада, становитиме приблизно 1500 осіб. За їхніми даними, до прогнозів США входять і «незначні втрати» серед льотчиків, котрі здійснюватимуть бомбардування іракських об'єктів. Під час операції, що триватиме від 2 до 5 днів, планують щодня здійснювати до 300 бойових вильотів. На жаль, у такі «райдужні» плани життя, мабуть, внесе більш трагічні корективи.

Таким чином все залишається без змін. Радує лише той факт, що Україна із спостерігачів за розвитком подій вирішила перейти до лав тих, хто активізується, щоб не допустити чергової війни в Перській затоці. Тим паче, що є реальна загроза: локальна війна може вийти за рамки регіону.

За словами голови чергової сесії Генеральної Асамблеї ООН міністра закордонних справ України Геннадія Удовенка, Україна в рамках Об'єднаних Націй прагне зробити свій внесок у розв'язання кризової ситуації навколо Іраку, повідомляє ІТАР-ТАКС. У п'ятницю представники української делегації зустрілися з представником спеціальної комісії ООН з Іраку Річардом Батлером і запропонували послуги українських фахівців, котрі «могли б увійти до складу комісії і взяти участь у розслідуванні ситуації на місці». «Тим самим ми запропонували розширити географію комісії, за що виступає Хусейн, жаліючись на засилля американців», — сказав український міністр.

Яна СТАДІЛЬНА.

Євро: які перспективи?

***ФІНАНСОВИЙ** світ з інтересом стежить за розвитком подій, пов'язаних із процесом запровадження єдиної європейської валюти, яка має функціонувати у країнах ЄС уже з першого січня 1999 року.*

Незважаючи на те, що всі країни висловлюються «за», однак то у Франції, то в Німеччині, то у Великобританії з'являються опоненти цього платіжного засобу, а деякі навіть вимагають від своїх урядів проведення всенародних референдумів, щоб поставити крапки над «і».

Проте експерти відзначають, що ще жодного разу за останні 30 років країни—члени Європейського союзу не досягали такого значного прогресу в економіці, як нині, зокрема у зниженні інфляції, встановленні жорсткої фінансової дисципліни та стабільних обмінних курсів. Особливо вагомими видаються інфляційні показники держав—членів союзу: 14 з них досягли показника 1—2,5 відсотка.

І хоч ще й досі важко передбачити, які держави Європейського союзу запровадять у себе євро з першого січня наступного року, проте відомо, що вже навесні після ретельного аналізу всіх економічних параметрів рішення буде прийнято по кожній країні.

Але, звичайно, спочатку буде створено Європейський Валютний Союз, куди увійде більшість членів ЄС. А поки ці питання розв'язуються, підприємства і банки Європи починають підготовку переходу на розрахунки у євро. Деякі з них навіть оголосили про готовність перевести частину своїх операцій на розрахунки у євро вже з перших днів запровадження нової валюти.

Фахівці стверджують, що за своїм масштабом проект запровадження євро не має аналогів у Європі та й у цілому світі. Він дає унікальну історичну можливість забезпечувати економічне процвітання Старого континенту. Гарантію найвищих стандартів макроекономічної стабільності та конкурентоспроможності на ринку забезпечуватиме новостворений Економічний Валютний Союз (ЕВС), а незалежний Європейський центральний банк контролюватиме проведення фінансової і бюджетної політики, спрямованої на підтримку стабільних цін. Єдина валюта посилить процес ринкової конкуренції в самому ЄС, бо ціни стануть прозорішими.

Звичайно, ЕВС сприятиме прийому інвестицій, а єдина валюта усуне ризики, пов'язані з обміном валют, створивши сприятливе середовище для інвесторів.

Проте цей проект принесе не лише вигоди, а й вимагатиме фінансових витрат. Адже слід буде змінити інформаційно-комп'ютерні системи, перекваліфікувати персонал для роботи з євро. І що раніше підприємства та компанії (і не тільки країн—членів ЄС, а й інших, адже з євро доведеться мати справу всім) почнуть внутрішню перебудову для адаптації до нової валюти, тим менш хворобливо мине для них перехідний етап.

Євро матиме прямий вплив і на світову економічну систему. Цікаво, що на частку ЄС припадає 20 відсотків світової торгівлі. Незважаючи на те, що він випереджає США більш ніж у половині всіх торгових операцій, розрахунок провадиться в американських доларах. Ситуація менш як за рік зміниться: із скасуванням національних валют у країнах—членах ЄС розрахунок між ними провадитиметься у євро.

Зміни стануться і в тих державах, які мають тісні торгові та фінансові зв'язки з ЄС: вони теж перейдуть на розрахунки у євро — як платіжний засіб і як засіб нагромадження капіталу. Це особливо має стосунок до країн Центральної і Східної Європи, а також держав Середземномор'я.

Без сумнівів, євро будуть підтримувати великі фінансові ринки, які не відчують браку в припливу нової валюти. Проте для того, щоб євро зайняла передові позиції у світі, всім учасникам процесу належить розв'язати безліч складних технічних проблем.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Сукенка на виріст.

Тамаз ЛОМСАДЗЕ, «Голос України» (із Тбілісі)

Триває пошук ворогів Шеварднадзе

***ЩЕ НА ВИХІДНИХ** у Тбілісі пішли чутки, що слідство має факти про виконавців замаху на Президента Грузії.*

Справді, спецпідрозділи Міністерства безпеки Грузії і Міністерства внутрішніх справ блокували декілька підозрілих квартир у центрі Тбілісі. Також було знайдено автомобіль зі зброєю, ідентичною тій, яку застосовували під час теракту.

Більш того, у неділю ввечері по телебаченню виступив Президент Грузії. Він заявив, що затримано чотири особи, яких підозрюють у скоєнні теракту. Всі четверо є прибічниками колишнього президента Грузії Звіада Гамсахурдіа.

Як заявив Е. Шеварднадзе, група, що скоїла замах, була багатонаціональна і проходила підготовку в одній із сусідніх держав. У якій саме, президент не уточнив. Водночас він категорично відкинув припущення щодо участі у змові керівників Чечні та бунтівної Абхазької Автономної Республіки.

У неділю стався ще один інцидент у Тбілісі: потрапив в автокатастрофу молодший син Звіада Гамсахурдіа — Георгій. Нині ряд опозиційних видань вбачає зв'язок між замахом і автокатастрофою. Однак, на думку аналітиків, це, найімовірніше, випадковий збіг.

Офіційний Грозний заявив, що жоден чеченець не міг брати участі в теракті. Керівництво Чечні також спростувало інформацію Салмана Радуєва про те, що замах на Шеварднадзе влаштовано ним. Прес-секретар президента Чечні прямо заявив, що «Радуєва було не раз контужено, у нього немає півчерепа. Ми сповіщаємо Тбілісі про те, що він не може брати відповідальності на себе і що не треба сприймати всерйоз його пасажі».

На знімках: Едуард Шеварднадзе та Звіад Гамсахурдіа.

Ветерани

Кипів у Корсуні котел

Пам'ять

ЦИМИ ДНЯМИ ветерани Великої Вітчизняної війни відзначали 55-ту річницю легендарної битви на Волзі і початку визволення України. А 17 лютого виповнюються 54 роки відтоді, як закінчилася Корсунь-Шевченківська операція з розгрому гітлерівців, яку численні історики охрестили «Сталінградом на Дніпрі».

Всього чотирнадцять днів пекельним вогнем кипіла у корсунському котлі ця неймовірно жорстока баталія. Радянські війська, визволяючи Україну від фашистських окупантів, оточили тоді на землі Тараса 10 ворожих дивізій і одну бригаду — всього близько 80 тисяч гітлерівських солдатів і офіцерів. Їм було запропоновано здатися у полон, аби уникнути численних жертв. Однак цього, на жаль, не сталося. Тому й була вся корсунь-шевченківська земля усіяна трупами. За офіційними даними радянської сторони, у цій битві фашисти втратили вбитими 55 тисяч чоловік, понад 18 тисяч здалися в полон. Про втрати радянських військ і сьогодні чітко не сказано.

Мені довелося у складі 5-го гвардійського Донського козачого кавалерійського корпусу бути безпосереднім учасником цієї запеклої битви. У пам'яті і сьогодні безліч незабутніх бувальщин. Скажімо, під час прориву корпусу назустріч військам I Українського фронту з метою оточити ворога три наші розвідники — Дмитро Носиченко, Тихон Томахін і Володимир Покотилов — проникли вночі в окуповане гітлерівцями село Тишківку і, скориставшись пиятикою фашистів, перестріляли екіпажі з їхніх танків — 4 «тигрів», 8 «фердинандів» і однієї «пантери» і при підтримці ескадрону капітана А. Зотова полонили ці машини.

Коли зайшла мова про розвідників, не можу не згадати ще про одного з них — нині заслуженого художника України Івана Дзюбана. Тепер він мешкає у Києві, і ми, буває, з ним зустрічаємося. А тоді, на фронті, гвардії козак Дзюбан виконував незвичайні доручення. Перед наступом наших військ йому давали наказ проникнути на передові позиції або в тил ворога і замалювати рельєф місцевості, схему фашистської оборони тощо. Художник це робив у надзвичайних обставинах. Так було і під час Корсунь-Шевченківської операції. Згодом, уже після війни, у Корсунь-Шевченківському музеї я побачив дивовижні малюнки Івана Федосійовича.

Про безприкладні подвиги радянських воїнів за чотирнадцять днів, коли кипів корсунський котел, свідчить і така статистика: 86 нашим бійцям і командирам було присвоєно звання Героя Радянського Союзу. Серед них і моїм однополчанам — гвардії лейтенантові Миколі Сапунову, гвардії сержантові Олександру Ірініну, автоматникові Миколі Сергієнку та іншим.

А ще в пам'яті незабутнє село Квітки. Тут ми тримали оборону, щоб не дати гітлерівцям вирватися з оточення. Стояла у ті дні значна відлига, дороги так розгаслися, що підвезти до окопів боєзапас було практично неможливо. А фашисти безперервно кидалися в атаки. Тоді нам на допомогу прийшли жителі села. Багато з них узяли зброю в руки і разом з нами відбивали натиск окупантів. А снаряди, міни, патрони підносили нам на своїх плечах жінки та дівчата. Фашистам так і не вдалося вирватися з кільця.

Особливо пам'ятним, думаю, для всіх учасників Корсунь-Шевченківської битви був її останній день — саме 17 лютого. Тоді в руках фашистів лишилося всього три села — Шендерівка, Комарівка і Хильки. Під вечір різко похолодало, розігралася заметіль, здійнялася така хуга, що нічого не було видно й за десяток кроків. Цим і вирішили скористатися гітлерівці, щоб вирватись з оточення. Вишикувавшись в одну велику колону, вони навалою рушили на наші позиції. Але у темряві на них напали з оголеними шаблюками кавалерійські ескадрони донців. Зав'язалася така м'ясорубка, якої, як згодом писав у своїх спогадах колишній командувач I Українського фронту маршал І. Конєв, він більше не пам'ятає за всю війну.

Це відбулося у Почапинській балці і на Бойковому полі під Шендерівкою, де і закінчилося корсунь-шевченківське побоїще.

Володимир ЧЕРКАС.

На знімку: колона гітлерівців, полонених у корсунському котлі.

Приносьте білі гвоздики

ІСПИТИ за 3-й курс Житомирського сільськогосподарського технікуму Ілля Ляшенко складав не в учбовому закладі, а просто неба — під кущами на озері, бо технікум уже бомбили фашистські літаки. Юнакові ще не виповнилось і сімнадцяти, коли він добровільно прийшов до військкомату і був відправлений на фронт.

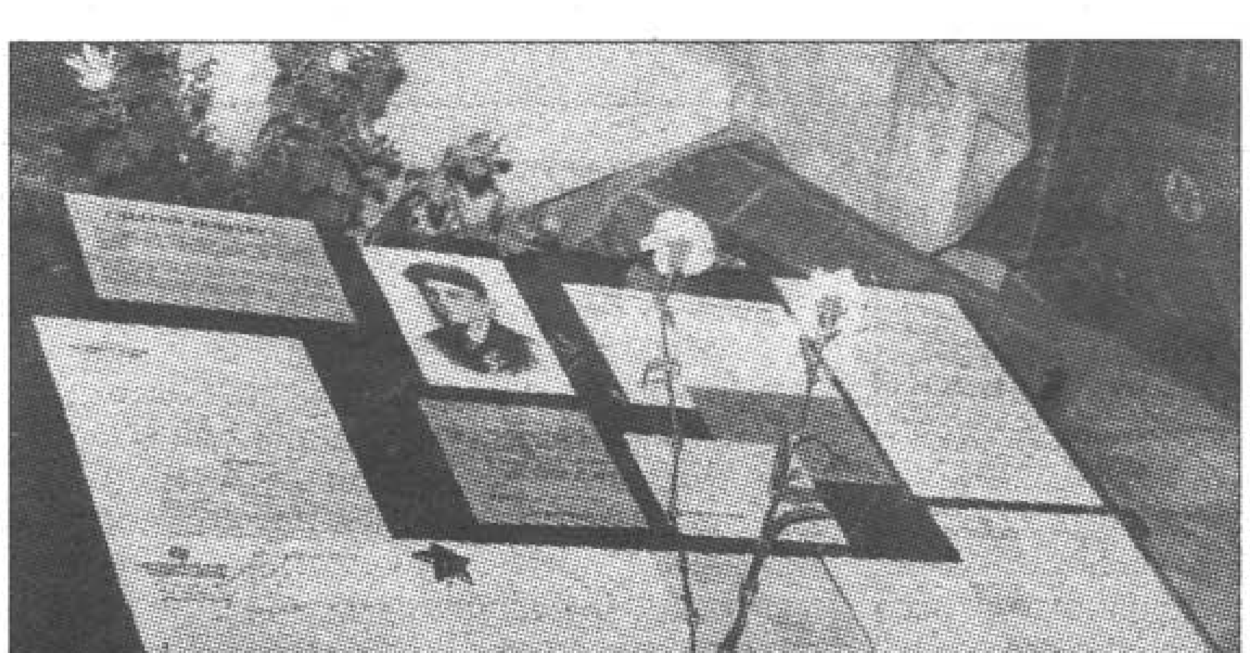

Знайшлися сердечні люди, котрі запропонували хлопцеві піти навчатися до танкового училища в Саратові, яке Ляшенко через рік успішно закінчив і в 18 років став лейтенантом. Ржев, Вязьма, Підмосков'я... Саме тут молодий офіцер командував танковим взводом 119-го окремого танкового полку.

У вересні сорок третього бойовий шлях танкової частини знову проліг по Смоленщині, звідки починає сивий Дніпро свій невпинний потік на Україну. Воював наш земляк хоробро. Звичайно, про все це не відала мати Іллі — Ганна Яківна, яка із трьома меншими синами залишилася в селі Кам'яний Брід Коростишівського району.

У жорстокому бою неподалік від Сичівки — міста, що на Смоленщині, старший лейтенант Ляшенко був смертельно поранений. Лише через п'ять місяців — у січні 1944 року, коли Житомирщину було визволено від ворога, мати одержала похоронку. В ній сповіщалося, що гвардієць-танкіст похований на цвинтарі села Єлманово Сичівського району. Одержавши страшну звістку про загибель свого первістка, Ганна Яківна прожила недовго. Але при житті наказувала синам берегти могилу старшого брата, вічно пам'ятати про нього.

Шість років тому союзні республіки розійшлися по своїх «хатах», і могила українського сина опинилася в чужій стороні, куди тепер не так просто дістатися простій людині. Тому й прийшли брати до Національного музею історії Великої Вітчизняної війни, аби передати похоронку на вічне зберігання, а фото Іллі помістити на «Стіні пам'яті». Із вдячністю дарунок братів було прийнято. Але наукові працівники музею пішли далі. До архівів за піклуванням генерального директора музею О. С. Артемова було надіслано додаткові запити про фронтову долю Ляшенка.

Одержали довідку з Центрального архіву, що у м. Подольськ під Москвою. Підтверджуючи все викладене вище, в ній повідомляється також, що, перебуваючи на Південному фронті під Харковом у складі 113-ї танкової бригади, Ляшенко дістав тяжке поранення і пропав безвісти. Це трапилось у березні сорок третього. Висловимо припущення, що лейтенант після лікування в госпіталі був направлений на Західний фронт, де й наклав головою.

Ще більш цікавою була звістка про те, що наказом «по БТ та МВ 10 гв. А № 03 від 2.9 1943 він нагороджений орденом Червоної Зірки, але нагороду не вручено».

Почалось нове тривале листування щодо вручення нагороди рідним полеглого воїна. З Москви повідомили: «В Управлении Президента сведений по госнаградам не имеется». Головне управління кадрів Міністерства оборони Росії відповіло конкретніше. Як свідчить копія листа музеєві, воно рекомендувало Міністерству оборони України розглянути питання про передачу документів рідним воїна, використавши для цього наявні в Україні нагороди. Але згаданих орденів, на жаль, не знайшлося, тому відбулось урочисте, з присмаком суму вручення лише орденської книжки. Це зробив при численних відвідувачах працівник Дарницького райвійськкомату підполковник Олександр Гаврило. Святу сімейну реліквію одержав київський лікар Дмитро Ляшенко, який завітав до музею з молодшим братом Андрієм та своєю сім'єю. Цей документ він передав музеєві.

Володимир ЖУКОВСЬКИЙ.

На знімку: куточок експозиції з білими гвоздиками, присвяченої фронтовій долі Іллі Ляшенка.

Фото С. ПАСЬКА.

Спорт

Олімпійський кур'єр

Хокей. Чехія — Фінляндія. 3:0. Канада — Білорусь. 5:0. Росія — Казахстан — 9:2. США — Білорусь. 5:2. Швеція — Канада. 2:3. Росія — Фінляндія. 4:3. Чехія — Казахстан. 8:2. Канада — США. 4:1. Фінляндія — Казахстан. 8:2. Росія — Чехія. 2:1.

Лижі. Чоловіки. Гонка переслідування на 15 км (довільний стиль). Томас Олегорд (Норвегія). Жінки. Естафета 4х5 км. 1. Росія ...9. Україна.

Гірські лижі. Жінки. Швидкісний спуск. Катя Зайцингер (Німеччина). Чоловіки. Супергігант. Германн Майєр (Австрія).

Лижне двоборство. П'ярте-Енген Вік (Норвегія).

Стрибки з трампліна. К120. Казуйошу Функі (Японія).

Біатлон. Спринт. Жінки. 7,5 км. Галина Куклєва (Росія).

Фігурне катання. 1. Ілля Кулик (Росія)...10. В'ячеслав Загороднюк... 14. Дмитро Дмитренко (Україна).

Ковзани. Жінки. 500 м. Катріона ле Мей-Доан (Канада). 1500 м. Маріанне Тіммер (Нідерланди). Чоловіки. 1000 м. Ідс Постма (Нідерланди).

Футбол. Минулої п'ятниці Валерія Лобановського було призначено головним тренером збірних України. Про це мас-медіа повідомив президент ФФУ Валерій Пустовойтенко. Старшим тренером національної збірної затверджено Йожефа Сабо, а наставників молодіжної та юнацької (до 18 років) збірних пізніше назве Валерій Лобановський. Наприкінці лютого на засіданні виконкому ФФУ буде затверджено і нову структуру — Управління збірних України з футболу.

«Вікінгів» здолано. На черзі британці...

Україна — Данія. 3:2. Кубок Девіса. Перший раунд. Перша ліга. Євро-Африканська зона. Київ. Криті корти Міжнародного тенісного клубу «Наука-Спорт» (покриття —тарофлекс). 13—15 лютого. Рефері — Жорж Діаш (Португалія).

Андрій Медведєв — Фредерік Фетерлейн. 6:3, 6:4, 7:5. Андрій Рибалко — Кеннет Карлсен. 2:6, 6:7 (4:7), 3:6. Медведєв/Дмитро Поляков — Карлсен/Фетерлейн. 6:3, 3:6, 6:7 (4:7), 7:6 (8:6), 6:4. Медведєв — Карлсен. 6:3, 6:3, 6:3. Денис Якименко — Фетерлейн. 2:6, 2:6 (зустріч була з трьох сетів).

Перемігши лідера датчан Кеннета Ларсена, Андрій Медведєв підбіг до трибуни, де сиділи найгаласливіші вболівальники, взяв у них державний прапор і з ним здійснив коло пошани. Це був незабутній момент нашої перемоги! Україна (капітан команди Олександр Долгополов) уперше здолала стартовий раунд цього надпрестижного змагання і продовжить боротьбу за вихід до світової ліги. У квітні наша збірна на кортах суперника побореться з тенісистами Великобританії.

Чудово зіграв наш лідер. Медведєв (28-й номер у світовому рейтингу) виграв свої особисті зустрічі. Особливо престижний характер мав його поєдинок із Карлсеном (91-й), якому зовсім нещодавно він програв на турнірі в хорватському місті Спліті. Отже, здобуто переконливий реванш.

Але кульмінацією матчу, безперечно, стала зустріч пар, сповнена великого драматизму. Відмінно доповнював нашого лідера досвідчений харків'янин Дмитро Поляков, який у минулі часи виступав за збірну СРСР. Програючи 1:2, господарі виявили величезну волю до перемоги і високу майстерність.

Турнір було організовано на найвищому рівні. На подяку заслуговують: ФТУ (президент Герман Беньямінов), директорат матчу (Сергій Лашкул і Сергій Харченко), компанії УТЕЛ (віце-президент Харрі Віссер) і «Салюте» (президент Ігор Діденко), Міжнародний тенісний клуб «Наука-Спорт» (Анатолій Кржевін і Михайло Мосенжник). Було ще багато людей, які зробили внесок у справу. Але всіх не назвати.

Учора Андрій Медведєв разом із своїм тренером Олександром Долгополовим мав вирушити за океан, щоб тренуватися і зіграти кілька турнірів. Підготовку до матчу з британцями розпочато.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

У номер

● *Миколаїв*

Рідшають фермерські лави

419 фермерських господарств недорахувала-ся Миколаївщина за період між минулою й нинішньою звітно-виборними конференціями обласної Асоціації фермерів — вони припинили своє існування. І хоча нині область посідає за загальною кількістю фермерських господарств (їх понад 4500) одне з провідних місць в Україні, більшість з них ледь животіють. Основні причини цього, на думку самих фермерів, — непомірні податки й банківські ставки на кредити, неадекватність цін на промислові товари й послуги цінам на сільгосппродукцію, відсутність підтримки фермерства з боку держави. На конференції зроблено невтішний прогноз: якщо становище не зміниться, то кількість селянських (фермерських) господарств зменшуватиметься дедалі більшими темпами.

● *Черкаси*

У селі прогрес — відновили ГЕС

Жителі села Гордашівка та кількох навколишніх населених пунктів Тальнівського району полегшено зітхнули: нарешті знову запрацювала зупинена у 60-х сільська гідроелектростанція. Тепер ніякі «регулювання» і «впорядкування» графіків подання електроструму в домівки селян не загрожують — річка Гірський Тікич, як і десятки років тому, надійно служить землякам.

Нині ГЕС виробляє 400—450 кіловат-годин електроенергії щодоби. За рік, запевнили проектанти, вона видасть майже 2 мільйони кіловат-годин. А окупиться вартість реконструкції сільського енергопідприємства за 4—5 років.

● *Луганськ*

Проект французький — попит шахтарський

Початок діяльності спільного україно-німецько-французького підприємства, створеного на базі Лисичанського заводу гумотехнічних виробів, схоже, є й початком кінця хронічної нестачі конвеєрної транспортної стрічки на шахтах регіону. Адже понад 150 тисяч квадратних метрів стрічки, виготовленої протягом року, мають посприяти розв'язанню згаданої проблеми. Тим більше, що продукція, виготовлена за новою технологією французької фірми «Депре», прийшлася до шахтного двору Донбасу не тільки через свою дешевизну, а й тому, що небезпідставно вважається однією з кращих у світі.

Спецназ — не політика

Дорогим моїм друзям — спецназівцям, живим і вічно живим, які пройшли пекельні кола Афгану і Чорнобиля, Сумгаїта і Нагірного Карабаху і знають, що таке життя і смерть, добро і зло, дружба і зрада, яких колишні горе-політики кидали в так звані «гарячі точки» у різних країнах світу, а потім цинічно заявляли «ми вас туди не посилали...», — присвячую цей вірш. Він написаний під враженням провокаційних і лицемірних заяв уже нинішніх наших деяких політиків та перебування в одній із військових частин спеціального призначення, де я побачив, в яких умовах живуть бездомні офіцери-спецназівці та їхні сім'ї. В напівбараках, без зарплати... Але гідно несуть військову службу. Служать Україні, служать українському народові навіть у таких умовах, тому що присягали на вірність йому, Народу, а не політикам.

Сподіваюся, що ніколи український спецназ не дасть політикам розтоптати Конституцію України і використати себе проти власного народу...

Народний депутат України, полковник Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО.

Дорогой мой спецназ

Политика — не спецназ,
Где правдиво и прочно.
Политика — это ложь,
От которой бывает
тошно!
Политика — не спецназ,
Где все ясно и точно.
Политика — это мразь,
Где распинают заочно!
Политика — не спецназ,
Где душа нараспашку.
Политика — это грязь
С плевком нарастяжку.
Дорогой мой спецназ!
Не дай втоптать себя
в кровь и грязь.
Береги свою душу —
родниковую воду,
Ведь ты присягал не им,
а народу,
Дорогой мой спецназ...

20-21 січня 1998 р.
Кіровоград—Київ.

Я кохаю — отже, я живу!

Не дозволяймо собі спати! Йдеться про той сон наяву, коли вграчаєш найкращі миттєвості: раптову зустріч очима, серенади під балконом коханої, викрадання для неї квітів у сквері, божевільні освідчення і навіть сльози. Засіб від цього сну, даруйте за каламбур, —безсоння від любовної недуги. А ще — надсилання дарунків-пакунків у формі сердець. Цей ритуал — обов'язковий для тих, хто вважає день Святого Валентина своїм.

Щороку 14 лютого ми не втомлюємося переповідати легенду, пов'язану з ім'ям цього священика. Сивої давнини Святий Валентин, певне, не сподівався, що буде відомий нащадкам як прабатько свята двостатевого кохання. Власне, інтерес до Святого Валентина пов'язаний з тим, що ми постійно віднаходимо в собі дивовижну здатність «хворіти» на це почуття. І дозволяємо собі хоч раз знехтувати звичні обов'язки заради світлих, романтичних переживань, зітхань та бурмотіння під ніс чогось сентиментального.

У Києві цього дня Народно-демократична ліга молоді провела акцію «Молодь обирає кохання». На Хрещатику виросли символічна «Алея закоханих» та молодіжний пам'ятник «Серце закоханих Києва», а естафета «Останнє випробування любові» та дискотека, схоже, надихнули столичну молодь на нові романтичні подвиги.

А головний аргумент на користь цього романтичного дня: закохуватись актуально у всі часи і для всіх.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Указ під час чуми

(Початок на 2-й стор.).

І останнє. Можливо, Президентові буде цікаво прочитати, що серед тих небагатьох випадків, у зв'язку з якими Генеральний секретар ООН згадував у своїх доповідях Україну (і навіть ставив її за приклад), було і створення комітету з профілактики СНІДу як самостійного органу державного управління. В міжнародному документі «Рамки керівних принципів для координації діяльності у сфері ВІЛ-СНІДу на державному рівні», ухваленому глобальною програмою зі СНІДу Всесвітньої організації охорони здоров'я, наголошено: «... будь-який комітет, створений для координації діяльності в царині ВІЛ-СНІДу, повинен мати достатньо великі повноваження. В деяких країнах наефективнішим є створення комітету при канцелярії Президента або прем'єр-міністра». Президент України, очевидно, іншої думки, бо відмовив комітетові у своєму патронаті. Відповідно до такого ставлення, до речі, й фінансується Національна програма профілактики СНІДу та наркоманії в Україні.

Івасюку закидають те, що попри усі зусилля комітету, темпи захворюваності на СНІД не зменшуються. Але ж Швейцарії, щоб досягти стабілізації та спаду епідемії ВІЛ, потрібно було 15 (!) років. СНІД — проблема не лише медична, а й соціальна, і весь світ визнав, що боротися з ним суто медичними заходами неможливо. Саме тому виникла свого часу потреба у створенні окремого комітету з профілактики цього соціального захворювання.

Будь-яке розумне пояснення того, чому нині МОЗ намагається дискредитувати комітет і перебрати на себе його функції, знайти неможливо. Бо аргументи на кшталт: навіщо нам окремий комітет з проблем ВІЛ, якщо від СНІДу в Україні помирає 2—3 чоловіка на рік, а від серцево-судинних захворювань — сотні, з точки зору медицини є просто абсурдними. Темпи поширення ВІЛ такі, що вже через кілька років від нього помиратимуть сотні. За прогнозами ВООЗ, наступного тисячоліття СНІД вийде на перше місце серед причин дитячої смертності. Чи знає про це Президент?

Галина ВЕРБА.

Традиції

СТРІТЕННЯ

Минулої неділі важко було не помітити маленької суперечки, яку влаштували дві задерикуваті пані. Адже в небесних правилах записано, що саме в середині лютого зима має зустрітися з весною. Таких побачень обиди дуже не люблять і починають сваритися, ледь угледівь одна одну. То — мороз, то — відлига: хто кого переборе, той і визначатиме погоду до початку березня. Хоча в метеолітописах і записано, що зима у лютому ще сильна й, як правило, перемагає. І все ж — на осонні наростає сила світла, повітря стає чистішим і прозорішим, дбайливі господарі перевіряють запаси хліба, сіна, інших кормів і виганяють у двір худобу для розминки, несуть до церкви освячувати свічки й воду, а ще — випікають із тіста «жайворонків» і виходять за село закликати весну — Стрітення прийшло.

Як рибалять «нові українці»

Пригода

З більш як десятиметрового мосту через Південний Буг добре було видно, як по крихкому льоду рухалася іномарка. На якусь мить машина зупинилася, з неї вийшов пасажир і чимдуж подався до берега. Водій тим часом продовжував рух. Неподалік від моста він спробував розвернути машину. Та крига затріщала й іномарка поволі пішла на дно. А переляканий власник «форда», промоклий до нитки, зупинив таксі й подався сушитися.

Піднімати автомобіль з 4-метрової глибини виявилося досить клопіткою справою: довелося залучити спеціальну техніку, водолазів та ще й знеструмлювати дроти двох електроліній, по яких рухаються трамваї та тролейбуси. І все через дивакувату витівку 50-річного любителя зимової риболовлі...

Віктор СКРИПНИК.
Вінниця.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

В.о. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44. телефакс — 449-85-62

E-mail: sekret@golos.relc.com

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 256023.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Зам. 0311030.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0